

Allmänna motioner om punktskatter

Sammanfattning

Vid höstens behandling av regeringens budgetförslag för 2011 tog riksdagen ställning till motioner som innehöll förslag om sådana skatteförändringar, bl.a. på punktskatteområdet, som utgjorde en del av oppositionspartiernas förslag till finansiering av deras alternativa budgetförslag för 2011.

I detta betänkande behandlar skatteutskottet kvarvarande motionsyrkanden som väcktes av ledamöter från oppositionen och regeringspartierna under den allmänna motionstiden 2010 och som tar upp frågor på punktskatteområdet. Det är yrkanden om skatt på drivmedel för bilar, fartyg och flyg, på elektrisk kraft samt på alkohol och tobak. Det är vidare yrkanden om privatinförsel av alkohol och tobak, försäljning i exportbutiker och om trängselskatt. Utskottet behandlar slutligen även yrkanden om skatt på handelsgödsel, bekämpningsmedel, animaliska livsmedel, reklam, avfallsförbränning, naturgrus, lotterier och fritidsbåtar.

När det gäller de aktuella motionerna har i många fall likalydande förslag behandlats i samband med budgetbehandlingen eller under det förra riksmötet, och utskottet avstyrker därför dessa med hänvisning till att riksdagen redan har tagit ställning i samma frågor. I andra fall avstyrker utskottet förslagen med hänvisning till att tillkännagivanden inte behövs eftersom frågan redan är aktualiserad i Regeringskansliet.

Med delvis bifall till en motion (M) om att sänka skatten på Europadiesel till samma nivå som diesel miljöklass 1 föreslår utskottet ett tillkännagivande om att regeringen bör undersöka i vilken utsträckning skatteskillnaden mellan diesel miljöklass 1 och miljöklass 3 kan minskas under mandatperioden.

Till betänkandet har lämnats 13 reservationer (S, MP, SD, V) och ett särskilt yttrande (S, MP, V).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	6
Utskottets överväganden	7
Drivmedelsskatt m.m.	7
Europadiesel	13
Skatt på fartygsbränsle	15
Skatt på flygbränsle	18
Skatt på elektrisk kraft	19
Alkoholskatt	22
Tobaksskatt	28
Privatinförsel av alkohol och tobak – försäljning i exportbutiker	30
Trängselskatt	33
Skatt på handelsgödsel	36
Skatt på bekämpningsmedel	38
Skatt på animaliska livsmedel	40
Reklamskatt	41
Avfallsförbränningsskatt	42
Skatt på naturgrus	43
Lotteriskatt	45
Fritidsbåtar	46
Reservationer	48
1. Drivmedelsskatt m.m., punkt 1 (MP)	48
2. Drivmedelsskatt m.m., punkt 1 (V)	48
3. Europadiesel, punkt 2 (S, MP, V)	49
4. Skatt på fartygsbränsle, punkt 3 (S, MP, V)	50
5. Alkoholskatt, punkt 6 (S, MP, V)	51
6. Privatinförsel av alkohol och tobak – försäljning i exportbutiker, punkt 8 (S, MP, V)	52
7. Skatt på handelsgödsel, punkt 10 (S, MP, V)	53
8. Skatt på handelsgödsel, punkt 10 (SD)	53
9. Skatt på bekämpningsmedel, punkt 11 (S, MP, V)	54
10. Skatt på animaliska livsmedel, punkt 12 (MP, V)	55
11. Reklamskatt, punkt 13 (MP)	55
12. Avfallsförbränningsskatt, punkt 14 (S, MP, V)	56
13. Fritidsbåtar, punkt 17 (S, V)	57
Särskilt yttrande	58
Drivmedelsskatt m.m., punkt 1 (S, MP, V)	58
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	59
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2010	59
 <i>Tabell</i>	
Skattesatser på alkohol	25

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Drivmedelsskatt m.m.

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:Sk211, 2010/11:Sk248 yrkandena 1 och 2, 2010/11:Sk322, 2010/11:Sk351, 2010/11:Sk373, 2010/11:Sk434, 2010/11:T409 yrkandena 7 och 8 samt 2010/11:N398 yrkande 5.

Reservation 1 (MP)

Reservation 2 (V)

2. Europadiesel

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad utskottet har anfört om att regeringen bör undersöka i vilken utsträckning skattekillnaden mellan diesel miljöklass 1 och miljöklass 3 kan minskas under mandatperioden. Därmed bifaller riksdagen delvis motion 2010/11:Sk258.

Reservation 3 (S, MP, V)

3. Skatt på fartygsbränsle

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:Sk255 och 2010/11:MJ446 yrkande 6.

Reservation 4 (S, MP, V)

4. Skatt på flygbränsle

Riksdagen avslår motion 2010/11:Sk339.

5. Skatt på elektrisk kraft

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:Sk275, 2010/11:Sk319 och 2010/11:T505 yrkande 14.

6. Alkoholskatt

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:Sk270, 2010/11:Sk311 yrkande 1, 2010/11:Sk353 yrkande 2, 2010/11:Sk444, 2010/11:So344 yrkande 1 och 2010/11:So512 yrkande 3.

Reservation 5 (S, MP, V)

7. Tobaksskatt

Riksdagen avslår motion 2010/11:So283 yrkande 17.

8. Privatinförsel av alkohol och tobak – försäljning i exportbutiker

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:Sk202, 2010/11:Sk283, 2010/11:Sk350 yrkandena 1 och 2, 2010/11:Sk353 yrkande 1 och 2010/11:So545 yrkandena 4 och 5.

Reservation 6 (S, MP, V)

9. Trängselskatt

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:Sk245, 2010/11:Sk256 och 2010/11:Sk432.

10. Skatt på handelsgödsel

Riksdagen avslår motionerna 2010/11:Sk348, 2010/11:MJ449 yrkande 23 och 2010/11:N398 yrkande 8.

Reservation 7 (S, MP, V)

Reservation 8 (SD)

11. Skatt på bekämpningsmedel

Riksdagen avslår motion 2010/11:MJ449 yrkande 24.

Reservation 9 (S, MP, V)

12. Skatt på animaliska livsmedel

Riksdagen avslår motion 2010/11:MJ356 yrkande 35.

Reservation 10 (MP, V)

13. Reklamskatt

Riksdagen avslår motion 2010/11:Sk277.

Reservation 11 (MP)

14. Avfallsförbränningskatt

Riksdagen avslår motion 2010/11:N398 yrkande 7.

Reservation 12 (S, MP, V)

15. Skatt på naturgrus

Riksdagen avslår motion 2010/11:Sk398 yrkande 2.

16. Lotteriskatt

Riksdagen avslår motion 2010/11:Sk254.

17. Fritidsbåtar

Riksdagen avslår motion 2010/11:T496 yrkande 2.

Reservation 13 (S, V)

Stockholm den 17 februari 2011

På skatteutskottets vägnar

Henrik von Sydow

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Henrik von Sydow (M), Ulf Berg (M), Fredrik Olovsson (S), Lena Asplund (M), Christina Oskarsson (S), Fredrik Schulte (M), Hans Olsson (S), Gunnar Andréén (FP), Christina Karlsson (S), Karin Nilsson (C), Anders Karlsson (S), Jessika Vilhelmsson (M), Helena Leander (MP), Lars Gustafsson (KD), David Lång (SD), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S).

Redogörelse för ärendet

Vid behandlingen av regeringens budgetförslag för 2011 tog riksdagen ställning till motioner som väcktes under den allmänna motionstiden 2010 och som innehöll förslag om skatteförändringar på punktskatteområdet, som en del av oppositionspartiernas budgetalternativ, och som måste prövas tillsammans med beslut om att fastställa den inkomstberäkning för 2011 som regeringen föreslagit. Motionerna gällde förslag om höjd koldioxidskatt, en sänkning och frysning av bensinskatten, höjd skatt på alkohol och tobak, höjd effektskatt på kärnkraftverk, skatt på fluorerade gaser, skatt på handelsgödsel, sänkt fordonsskatt för bussar och en skärpning av koldioxidrelateringen av fordonsskatten. Riksdagen fattade beslut med anledning av budgetpropositionen och motionsyrkandena den 8 december 2010 (prop. 2010/11:1, bet. 2010/11:FiU1, ytr. 2010/11:SkU1y, rskr. 2010/11:63).

Riksdagen beslutade under hösten 2009 om ett omfattande paket med förändringar av koldioxid- och energiskattesatserna för att minska utsläppen av växthusgaser och bidra till att målen för andelen förnybar energi och effektivare energianvändning kan uppnås (prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21, rskr. 2009/10:122). Ändringarna börjar tillämpas stegvis under perioden 2010–2015 för att ge aktörerna långsiktiga förutsättningar för planering av sin verksamhet. Riksdagens beslut beaktade prognostiserade förändringar av konsumentprisindex när skattesatserna för 2011, 2013 och 2015 lades fast. För 2012, 2014, 2016 och fortsättningsvis ska indexomräkning av skattebeloppen ske på sedvanligt sätt genom förordning som utfärdas av regeringen senast i november året innan respektive kalenderår. I dessa fall baseras beräkningen på faktiska förändringar i konsumentprisindex.

Senare under hösten 2009 antog riksdagen en lagstiftning med anledning av att EU-rådet antagit ett nytt punktskattedirektiv, rådets direktiv 2008/118/EG, som ersätter det gamla cirkulationsdirektivet, rådets direktiv 92/12/EEG, och tillämpas fr.o.m. den 1 april 2010. Det nya direktivet innebär bl.a. att ledsagardokument i pappersform som åtföljer varor vid förflyttning ersätts av elektroniska dokument och elektroniskt utbyte av meddelanden mellan aktörerna och myndigheterna.

I detta betänkande behandlar skatteutskottet kvarvarande motionsyrkanden från den allmänna motionstiden 2010 med förslag om skatt på drivmedel, elektrisk kraft, alkohol och tobak, handelsgödsel och bekämpningsmedel, animaliska livsmedel, reklam, avfallsförbränning, naturgrus, lotterier och fritidsbåtar. Ett antal motioner avser privatinförsel av alkohol och tobak och försäljningen i exportbutiker samt trängselskatt.

En förteckning över de motionsyrkanden som behandlas i betänkandet finns i bilaga.

Utskottets överväganden

Drivmedelsskatt m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om höjd koldioxidsskatt på fossila bränslen, beskattningen av syntetiska drivmedel, en regional differentiering av beskattningen av bilismen, en beskattning av transporter och fordon med hänsyn till faktiska utsläpp samt om beskattning av biodrivmedel efter 2013.

Jämför reservationerna 1 (MP) och 2 (V) samt särskilt yttrande (S, MP, V).

Bakgrund

Bensin är skattemässigt indelat i två miljöklasser beroende på miljöegenskaperna, som innehållet av svavel, bensen, aromatiska kolväten, bly och fosfor. All bensin som säljs på bensinstationerna tillhör miljöklass 1, vilken är den bästa miljöklassen. I miljöklass 1 ingår alkylatbensin.

Omärkt dieselolja, som används för drift av motordrivna fordon, är skattemässigt indelat i tre miljöklasser. Skatten är därmed differentierad med hänsyn till miljökvaliteten beroende på innehållet av exempelvis svavel och polycykliska aromatiska kolväten. Det främsta syftet med miljöklassningen är att de oljor som används i dieselmotorer ska förbättras ur miljöhänsyn.

Enligt energiskattedirektivet är medlemsländerna skyldiga att ta ut punktskatt som minst uppgår till de fastlagda minimiskattenivåerna för de fossila drivmedlen bensin, dieselolja, gasol och naturgas. Minimiskattenivåerna (exklusive moms) är för blyhaltig bensin 421 euro per 1 000 liter, för blyfri bensin 359 euro per 1 000 liter och för dieselolja 330 euro per 1 000 liter. Nivåerna är oförändrade sedan 2004 utom vad gäller dieselolja vars minimiskattenivå höjdes fr.o.m. 2010 från 302 euro till 330 euro per 1 000 liter. För övriga bränslen, som omfattas av energiskattedirektivet men för vilka det inte finns minimiskattenivåer, gäller en bestämmelse om beskattning i nivå med likvärdigt bränsle.

För 2011 är energi- och koldioxidsskatten på bensin (miljöklass 1) 5:50 kr per liter, på diesel (omärkt miljöklass 1) motsvarande 4:54 kr per liter och på diesel (omärkt miljöklass 3) motsvarande 4:94 kr per liter.

Riksdagen beslutade hösten 2009 (prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21, rskr. 2009/10:122) att stegvis till 2015 höja koldioxidsskatten på naturgas och gasol vid drivmedelsanvändning till den generella koldioxid-

skattenivån. Energiskatten på dieselolja höjs utöver den årliga indexomräkningen i två steg, den 1 januari 2011 och 2013, med sammanlagt 40 öre per liter.

Regeringen anförde i samma lagstiftningsärende (prop. 2009/10:41) att biodrivmedel är helt befriade från koldioxid- och energiskatter i Sverige, vilket åstadkoms genom undantag från skatteplikt vad gäller biogas samt i fråga om etanol och övriga biodrivmedel genom dispensbeslut av regeringen, s.k. pilotprojektdispenser. De beviljade dispensererna gällde längst t.o.m. utgången av 2010.

Regeringen uttalade vidare att den generella skattebefrielsen för biodrivmedel bör gälla längst t.o.m. utgången av 2013, då statsstödsgodkännandet för den nuvarande svenska skattestrategin för biodrivmedel löper ut. Enligt regeringen kunde kvotplikt på sikt vara ett alternativ för att främja användningen av biodrivmedel och bidra till att nå målet om 10 % andel förnybar energi i transportsektorn. Frågan om fortsatta skattelättnader för samtliga eller vissa biodrivmedel ska bedömas i samband med överväganden om införandet av ett kvotpliktssystem för dessa bränslen samt med genomförandet av de nya bränslespecifikationerna i bränslekvalitetsdirektivet.

Riksdagen har beslutat (bet. 2009/10:SkU21 och 2009/10:MJU26) att skattefriheten för biogas som förbrukas som drivmedel fr.o.m. den 1 januari 2012 villkoras av att bränslet uppfyller hållbarhetskriterierna i direktivet om förnybar energi. Samtidigt ska skattefriheten för biogas åstadkommas genom avdrag i den skattskyldiges deklaration i stället för genom ett undantag från skatteplikt.

Om skattelättnader ges för andra biodrivmedel än biogas avser regeringen att fr.o.m. den 1 januari 2012 villkora dessa skattelättnader med att bränslena ska uppfylla hållbarhetskriterierna i direktivet om förnybar energi. I den mån skattelättnader ges genom pilotprojektdispenser avser regeringen att föra in dessa villkor i respektive beslut.

EU:s nya bränslekvalitetsdirektiv skulle genomföras i svensk rätt senast den 1 januari 2011. Bland de nya reglerna i direktivet finns en ändrad bränslespecifikation som gör det möjligt att blanda in upp till maximalt 10 volymprocent etanol i bensin samt maximalt 7 volymprocent FAME (fett-syrametylestrar) i diesel.

Regeringen aviserade i budgetpropositionen för 2011 (prop. 2010/11:1 finansplan och skattefrågor m.m. avsnitt 6.6.2) avsikten att stimulera en ökad användning av biodrivmedel genom att befrielse från koldioxid- och energiskatt fr.o.m. den 1 januari 2011 bör gälla för låginblandning upp t.o.m. 6,5 volymprocent etanol i bensin och 5 volymprocent FAME i diesel. Befrielse från koldioxid- och energiskatt bör även ges genom dispensbeslut för E85 och andra höginblandade biodrivmedel och för biodrivmedel helt utan fossilt innehåll. Regeringen avser att åstadkomma angivna skattebefrielser på samma sätt som hittills skett, dvs. genom särskilda dispensbeslut. För låginblandning över 6,5 volymprocent etanol i bensin och

5 volymprocent FAME i diesel, men inom ramen för vad som är möjligt enligt bränslekvalitetsdirektivets bränslespecifikationer, innebär gällande regler enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi att koldioxid- och energiskatt tas ut för dessa biodrivmedel med samma belopp som gäller för likvärdigt fossilt bränsle.

Motionerna

I motion Sk211 av Karin Nilsson och Ola Johansson (C) föreslås ett tillkännagivande om behovet av att pröva frågan om att ändra beskattningen av syntetiska drivmedel så att det blir mer lönsamt att ta vara på restgaser. Det är för närvarande skattefritt att fackla gaser men om man gör om gaserna till flytande syntetiska drivmedel och använder dem i dieselfordon, belastas bränslet med dieseloljeskatt, framhåller motionärerna.

I motion Sk248 yrkande 1 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) föreslås att en utredning bör analysera förutsättningarna för att differentiera beskattningen av bilismen med hänsyn till regionala skillnader. Det kan enligt motionen ske genom att vissa delar av landet får en nedsättning av fordonsskatten, ges ett lägre bränslepris vid pumpen, har en annan avdragsgräns för reseavdraget, får ett höjt reseavdrag eller på något annat sätt som ger samma önskade effekt.

Utredningen bör genomföras så att en förändring kan träda i kraft under mandatperioden (yrkande 2).

I motion Sk322 av Anders W Jonsson och Emil Källström (C) påtalas behovet av att ändra beskattningen av syntetiska drivmedel. Stora volymer energirika gaser som facklas bort skulle kunna omvandlas till flytande, mycket rena, syntetiska drivmedel. Om det ska ske måste det löna sig. Det är för närvarande skattefritt att fackla gaser men om gaserna omvandlas till flytande syntetiska drivmedel för dieselfordon utgår dieseloljeskatt.

I motion Sk351 av Anita Brodén (FP) föreslås likaledes en översyn av beskattningen av syntetiska drivmedel. Syntetiska drivmedel kan framställas ur naturgas och restgaser från råoljeutvinning, kemisk industri och stålverk men också från avfall och biomassa. Syntetiska drivmedel beskattas som dieselolja framställd ur råolja, vilket innebär en högre beskattning trots att syntetisk diesel också framställs ur annan råvara än råolja. Syntetiska bränslen framställda ur naturgas bör, enligt motionen, beskattas som "naturgas för drift av motorer" alternativt som "naturgas för andra energiändamål" samtidigt som syntetisk gas framställd ur avfall och biomassa skattebefrias i enlighet med de principer som gäller för dessa insatsprodukter.

I motion Sk373 av Lars-Axel Nordell (KD) efterfrågas förslag om hur syntetiska drivmedel med goda miljövärden kan gynnas vid beskattning. För närvarande framställs syntetiska drivmedel från naturgas. Till skillnad från biogas, som framställs från bl.a. biomassa, är naturgasen en ändlig resurs. I takt med att syntetiska drivmedel blir mer betydelsefulla kan andelen förnybara komponenter öka så att naturgasen kan fasa ut. Den

svenska forskningen går framåt i snabb takt och Sverige ingår i en arbetsgrupp inom EU:s standardiseringsorgan CEN som ska utveckla en standard för syntetiska drivmedel i EU. Detta till trots utvecklas inte lagstiftningen i den takt som skulle behövas, anser motionären.

I motion Sk434 av Ulrika Karlsson i Uppsala och Solveig Zander (M, C) begärs ett tillkännagivande om beskattningen av syntetiska drivmedel. Ecopar är ett syntetiskt ultrarent drivmedel framställt av naturgas som kan användas i vanliga dieselmotorer. Det är speciellt lämpat när arbete eller vistelse i avgaser inte kan undvikas. Drivmedlet framställs syntetiskt ur naturgas och inte från råolja via oljeraffinering. I dag missgynnas syntetiska drivmedel skattemässigt då de belastas med samma skatt som diesel. Enligt motionen är det med stöd av energiskattedirektivet möjligt att ge syntetisk diesel en egen skattesats ned till den minimiskattesats för diesel som direktivet föreskriver.

I motion T409 yrkande 7 av Penilla Gunther (KD) föreslås ett tillkännagivande om att transporter och fordon ska beskattas med hänsyn till faktiska utsläpp. Kristdemokraterna har medverkat till att fordonsbeskattningen fått en tydligare koppling till fordonets miljöpåverkan. Detta gäller både klimatpåverkan och utsläpp av ämnen som är skadliga för levande organismer och människors hälsa. Principen ska vara att transporter och fordon beskattas utifrån de faktiska utsläppen.

I samma motion yrkande 8 påtalas vikten av fortsatt skattebefrielse för biodrivmedel efter 2013. Biobränslen har en viktig potential som miljövänliga drivmedel, och inom jord- och skogsbruket finns goda förutsättningar för att förverkliga denna potential. Detta kräver, enligt motionen, att investeringarna får långsiktiga stabila villkor i verksamheten.

I motion N398 yrkande 5 av Stina Bergström m.fl. (MP) föreslås ett tillkännagivande om behovet av att höja koldioxidskatten på fossila bränslen. Ovissheten när det gäller prisrelationen mellan biogas och fossila drivmedel är sannolikt den viktigaste anledningen till att investeringar i biogasinфраstruktur uteblir. Den som investerar bör ha en hygglig prognos för avkastning på insatt kapital. En höjning av koldioxidskatten på fossila bränslen är, enligt motionen, en bra början som behöver följas av långsiktiga spelregler som garanterar att det klimatsmarta är billigare för konsumenten än det klimatdåliga. Det förslag som funnits på kvotpliktsregler för biogas skulle bli ett svåradministrerat och krångligt styrmedel.

Utskottets ställningstagande

I motionerna Sk211, Sk322, Sk351, Sk373 och Sk434 föreslås att beskattningen av *syntetiska drivmedel* omprövas. I motionerna sägs att syntetiska drivmedel kan framställas ur naturgas, restgaser från råoljeutvinning eller industrier eller från avfall och biomassa. Det är exempelvis skattefritt att

fackla restgaser från industrier medan gaserna belastas med dieseloljeskatt om de omvandlas till syntetiska drivmedel. Lagen (1994:1776) om skatt på energi bör enligt motionerna ses över i det här avseendet.

Enligt artikel 2.3 i rådets direktiv 2003/96/EG och 2 kap. 4 § energiskattelagen gäller för energiprodukter som används som motorbränsle och för vilka direktivet inte fastställt någon skattenivå, t.ex. syntetiska drivmedel, att skatt ska tas ut enligt den skatt som gäller för likvärdigt bränsle. Likvärdigt bränsle är det bränsle som produkten ersätter och för syntetisk diesel är likvärdigt bränsle diesel miljöklass 1. Detta gäller oavsett det syntetiska drivmedlets ursprung.

Syntetisk diesel med förnybart ursprung befrias från skatt om tillverkaren ansöker och får dispens från energi- och koldioxidskatt. En sådan möjlighet finns inte för tillverkare av fossilbaserad syntetisk diesel. Enligt 2 kap. 12 § energiskattelagen har regeringen i särskilda fall haft möjlighet att medge nedsättning av eller befrielse från energiskatt och koldioxidskatt på bränslen som förbrukas inom pilotprojekt för teknisk utveckling av mer miljövänliga produkter eller för bränslen från förnybara källor. Enligt kommissionens statsstödsgodkännande (N 187/2004) fick sådana dispensbeslut fattas fram t.o.m. den 31 december 2008. Regeringen kan alltså inte längre besluta om nedsättning av skatten via dispens för fossilbaserade bränslen. De dispensbeslut som nu kan lämnas omfattar bara förnybara bränslen och baseras på statsstödsgodkännande (N 592/2006).

Med stöd av artikel 5 i rådets direktiv 2003/96/EG skulle det vara möjligt att i vissa i direktivet angivna fall ge syntetisk diesel en egen skattesats ned till den minimiskattesats för diesel som direktivet föreskriver. Det skulle innebära en skatt på ca 3 kr per liter (1 euro = 9:11 kr), vilket ska jämföras med den aktuella skattsatsen enligt energiskattelagen på diesel på 4:54 kr per liter. Enligt artikel 5 i direktivet kan en differentierad skattesats tillämpas bl.a. om skattesatsen är direkt kopplad till produktens kvalitet (som t.ex. för alkylatbensin) eller för vissa angivna användningsområden.

Utskottet utgår från att motionärerna avser att skattemässigt gynna fossilbaserad syntetisk diesel. Syntetisk diesel med biologiskt ursprung är befriad från energiskatt och koldioxidskatt. Utskottet konstaterar att regelverket ger utrymme för att skattemässigt gynna fossil syntetisk diesel, om än inte ned till noll. Att helt skattebefria syntetisk diesel skulle innebära att minimiskattesatsen för diesel skulle underskridas, vilket inte är tillåtet. Utskottet anser att eventuella skattebefrielser för drivmedel i första hand ska styras av vilka effekter bränslet ger på utsläppen av koldioxid. Syntetisk diesel som baseras på naturgas minskar inte utsläppen av växthusgaser.

Finansministern har i ett frågesvar i riksdagen (fr. 2010/11:118) i december 2010 framhållit att frågan om lägre beskattning av fossilbaserad syntetisk diesel samt den skattemässiga hanteringen av restgaser är något som kan aktualiseras i regeringens fortsatta arbete med att samordna de ekonomiska styrmedlen på klimat- och energiområdet så att den önskvärda styrningen blir samhällsekonomiskt effektiv.

Utskottet konstaterar att frågan om beskattningen av syntetiska drivmedel är uppmärksammas inom Finansdepartementet. Utskottet förutsätter att regeringen fortsättningsvis följer frågan och att något initiativ från riksdagen därför inte behövs. Utskottet avstyrker motionerna Sk211, Sk322, Sk351, Sk373 och Sk434.

Utskottet noterar vidare att EU försöker främja olika former av energiåtervinning och minskade utsläpp av växthusgaser och att gasfackling omfattas av EU:s utsläppshandelssystem för växthusgaser sedan medlemsstaterna under 2010 enats om en gemensam bred tolkning av begreppet förbränningsanläggning. Från och med 2011 kommer även norska olje- och gasplattformar att ingå i utsläppshandelssystemet.

Utskottet bedömer att även Kyotoprotokollets mekanism för ren utveckling (CDM) kan spela en viktig roll för att skapa ekonomiska incitament att vidta åtgärder. Det första CDM-projektet för gasåtervinning och minskad gasfackling vid oljeutvinning godkändes av FN:s CDM-styrelse i oktober 2010.

Frågan om en utredning av förutsättningarna för en *regional differentiering av beskattningen av bilismen* tas upp i motion Sk248. Utskottet erinrar om att fordonsskatten är nedsatt i vissa i kommuner i norra Sverige. Energiskatten på el är också nedsatt från 28 öre per kWh till 18,5 öre per kWh i vissa kommuner i norra Sverige. Frågan om en regional differentiering av drivmedelsskatten har från och till varit aktuell, och frågan har behandlats av olika utredningar sedan åtminstone 1980-talet. Frågan har visat sig komplicerad, och uppfattningen har varit att en differentierad bensinskatt medför betydande kontrollproblem, konkurrensrubbingar och ökade administrativa kostnader. Utskottet anser inte att det finns skäl att på nytt se över möjligheterna att regionalt differentiera drivmedelsskatten.

Enligt utskottets mening bör skattereglerna så långt som möjligt utformas generellt för hela landet och i första hand bör andra medel än skattereglerna användas för att åstadkomma regional utjämning. Utskottet har därför under flera år, senast i februari 2010 (bet. 2009/10:SkU26), avvisat förslag om att reseavdraget ska differentieras med hänsyn till var i landet man är bosatt. Utskottet vidhåller den uppfattningen och avstyrker motion Sk248.

Utskottet kan inte annat än instämma i vad som sägs i motion T409 yrkande 7 om principen att transporter och *fordon ska beskattas med hänsyn till de faktiska utsläppen*. Det är i linje med den förda politiken, varför ett tillkännagivande i frågan är obehövligt. Som motionären mycket riktigt påpekar baseras även fordonsskatten sedan den 1 oktober 2006 på fordonsnets utsläpp av koldioxid. Riksdagen (bet. 2009/10:SkU21) har också beslutat att öka koldioxidrelateringen av fordonsskatten fr.o.m. den 1 januari 2011 då koldioxidbeloppet höjdes från 15 till 20 kr per gram koldioxid i den koldioxidbaserade fordonsskatten.

Frågan om *fortsatt skattebefrielse för biodrivmedel efter 2013* övervägs för närvarande inom Finansdepartementet (yrkande 8). På regeringens uppdrag har Statens energimyndighet analyserat förutsättningarna för och konsekvenserna av ett kvotpliktssystem som innebär att en viss andel av försäljningen av drivmedel ska utgöras av biodrivmedel. Syftet är att påskynda introduktionen av förnybara drivmedel i transportsektorn. I rapporten (ER 2009:27) föreslog Statens energimyndighet att bränslen som inkluderas i kvotplikten ska beläggas med energiskatt men befrias från koldioxidskatt.

Utskottet bedömer att även andra handlingsalternativ står öppna, t.ex. att ansöka om förlängt statsstödsgodkännande efter 2013. Om och när ett nytt energiskattedirektiv införs kan förutsättningarna också förändras. Utskottet anser sammanfattningsvis att det är för tidigt att uttala sig om hur beskattningen av biodrivmedel efter 2013 ska utformas och att riksdagen inte genom ett ställningstagande bör föregripa Regeringskansliets beredning av frågan.

Utskottet avstyrker motion T409 i motsvarande delar.

I motion N398 yrkande 5 föreslås *höjd koldioxidskatt på fossila bränslen*. Just för att ge aktörerna långsiktiga förutsättningar för planering av sin verksamhet beslutade riksdagen under hösten 2009 om ett paket för perioden 2010–2015 med förändringar av koldioxid- och energiskattesatserna för att minska utsläppen av växthusgaser och bidra till att målen för andelen förnybar energi och effektivare energianvändning kan uppnås (prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21, rskr. 2009/10:122). Riksdagens beslut beaktade prognostiserade förändringar av konsumentprisindex när skattesatserna för 2011, 2013 och 2015 lades fast. För 2012, 2014, 2016 och fortsättningsvis ska indexomräkning av skattebeloppen ske på sedvanligt sätt genom förordning som utfärdas av regeringen senast i november året innan respektive kalenderår. I dessa fall baseras beräkningen på faktiska förändringar i konsumentprisindex.

Utskottet avstyrker med det anförda motion N398 i motsvarande del.

Europadiesel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen bifaller delvis en motion om sänkt skatt på Europadiesel och tillkännager för regeringen som sin mening att regeringen bör undersöka i vilken utsträckning skatteskillnaden mellan diesel miljöklass 1 och miljöklass 3 kan minskas under mandatperioden.

Jämför reservation 3 (S, MP, V).

Motionen

I motion Sk258 av Lars Beckman och Ann-Britt Åsebol (M) föreslås att skatten på Europadiesel sänks. Sverige använder fortfarande 1991 års MK1-diesel, som är 3 % mindre energieffektiv än Europadiesel och som totalt sett ger högre koldioxidutsläpp. Om skatten på den svavelfria Europadieseln sänks till samma nivå som MK1-diesel skulle, enligt motionen, dieselpriserna kunna sänkas då man sparar i produktionskostnad och kommer in på en mer konkurrensutsatt marknad.

Utskottets ställningstagande

I motion Sk258 föreslås en sänkning av skatten på *Europadiesel* till samma nivå som diesel miljöklass 1.

Skatteskillnaden mellan diesel miljöklass 1 och miljöklass 3 minskades den 1 januari 2008 i samband med att energiskatten på diesel miljöklass 1 och 2 höjdes med 20 öre (prop. 2007/08:11, bet. 2007/08:SkU17). Minskningen skedde i samband med att en svavelfri variant av Europadiesel introducerades i EU. Skatteskillnaden är i dag 40 öre per liter. Skatteförändringen aviserades i budgetpropositionen för 2008 och regeringen anförde att ytterligare skattejusteringar borde kunna ske om skillnaden i miljö kvalitet mellan bränslena ändrades framöver.

Utskottet anser att det nu kan vara aktuellt att se över om skattedifferensen bör minska ytterligare. Europadiesel är fr.o.m. den 1 januari 2009 helt svavelfri, men uppfyller fortfarande endast miljökraven i den svenska miljöklass 3. Detta beror på bränslets halter av aromatiska kolväten, som vid förbränningen ger upphov till partikelutsläpp. Utsläpp av partiklar leder till oönskade miljö- och hälsoeffekter, som dock kan begränsas genom en ökad användning av partikelfilter i dieseldrivna fordon. Trafikverket bedömer att i princip alla personbilar kommer att ha låga partikelutsläpp år 2020. Eftersom Europadieseln blivit renare och dess partikelutsläpp i tilltagande omfattning numera begränsas genom användning av partikelfilter, anser utskottet att det bör undersökas i vilken utsträckning skatteskillnaden mellan diesel miljöklass 1 och miljöklass 3 kan minskas under mandatperioden.

Detta bör riksdagen med anledning av motion Sk258 som sin mening ge regeringen till känna.

Skatt på fartygsbränsle

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om att se över om skattebefrielsen för fiskares fartygsbränsle kan avskaffas eller begränsas respektive att regeringen i EU bör driva kravet att undantaget från bränsleskatt för fiskefartyg bör avskaffas i EU.

Jämför reservation 4 (S, MP, V).

Bakgrund

Enligt energiskattelagen gäller att bränslen som förbrukas i kommersiell sjöfart eller i båt för yrkesmässigt fiske med fartygstillstånd enligt fiskelagen inte beskattas.

Möjligheten att införa skatt på bränsle som används för sjötransporter begränsas av energiskattedirektivet. Direktivets huvudregel är skattefrihet för bränsle som används inom gemenskapens farvatten. Medlemsstaterna har en viss valfrihet att inskränka denna skattebefrielse och alltså beskatta bränslet. Vad som alltid måste skattebefrias är internationella transporter och, i den mån inte bilaterala avtal ingåtts mellan länderna, transporter mellan gemenskapens medlemsstater. Medlemsstaterna har valfrihet i fråga om beskattning av bränsle för inrikes sjöfart.

Medlemsstaterna var tidigare skyldiga att undanta yrkesfiske inom gemenskapens farvatten från punktskatter på bränsle. Sedan den 1 januari 2004 är det emellertid möjligt för varje medlemsstat att avgöra om yrkesfisket i såväl insjöarna som haven även fortsättningsvis ska befrias från energi och koldioxidskatter.

Kyotoprotokollet undantar utsläpp från internationella transporter från ländernas åtaganden. Sjöfartens luftburna utsläpp regleras i stället genom bilaga VI i den internationella konventionen om förhindrande av förorening från fartyg (Marpol), som lyder under den Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) ansvarsområde.

Regeringen anför i klimatpropositionen (prop. 2008/09:162 s. 92) att Sverige inom IMO bör verka för att principbeslut fattas och att konkreta åtgärder som begränsar utsläppen skulle presenteras inför klimatkonferensen i Köpenhamn hösten 2009. Det är emellertid osäkert när framgång kan nås inom ramen för IMO. Andra åtgärder för att minska utsläppen av växthusgaser från sjöfarten behöver därför övervägas. En möjlighet är enligt regeringen att inkludera sjöfart på Europa i EU:s handelssystem. Ett sådant inkluderande vore önskvärt och något som Sverige bör driva. En förutsättning är dock att systemet omfattar all sjöfart som ankommer till EU:s hamnar i syfte att bibehålla konkurrensneutralitet för den europeiska sjöfarten.

Under 2008 antog IMO:s miljökommitté skärpta gränsvärden för svavel i bunkerolja. Den maximala halten svavel i fartygsbränsle sänks globalt fr.o.m. 2012 från 4,5 till 3,5 viktprocent. Från och med 2020 får svavelhalten vara högst 0,5 viktprocent. Inom de nuvarande svavelkontrollområdena Östersjön, Nordsjön och Engelska kanalen skulle svavelhalten sänkas från 1,5 till 1,0 viktprocent 2010, och 2015 ska den sänkas till mycket låga 0,1 viktprocent. De kraftigt skärpta kraven för svavelhalt väntas leda till ökade bränslepriser på lågsvavliga bränslen på grund av större efterfrågan. Detta leder i sin tur till minskad bränsleanvändning och därmed minskade koldioxidutsläpp från sjöfarten.

Parallellt med kraven på sänkta svavelhalter har IMO antagit strängare regler för utsläpp av kväveoxider. Utgångspunkten för det fortsatta arbetet är att utsläppskontrollområdena i norra Europa kommer att inkludera kväveoxider och benämnas kontrollområden för luftburna utsläpp från fartyg. Bland annat ska kväveoxidutsläppen från fartyg i dessa områden minskas med 80 % jämfört med den nivå som gäller för fartygsmotorer installerade under perioden 2000–2011.

Motionerna

I motion Sk255 av Olle Thorell (S) föreslås en översyn av om skattebefrielsen för fiskares fartygsbränsle kan avskaffas eller om det bör finnas ett tak för skattebefrielsen per företag så att stödet till näringen inte gynnar stora bränsleslukande fartyg. Den svenska fiskeflottan är överdimensionerad. Den gynnas av subventioner i form av skattebefrielse på bränsle, vilket inte är försvarbart vare sig miljömässigt, klimatmässigt eller ekonomiskt.

I motion MJ446 yrkande 6 av Tina Ehn m.fl. (MP) föreslås att regeringen i EU bör driva kravet att subventionen för fisket i form av undantag från bränsleskatt bör avskaffas i EU. Subventionerna motverkar den nödvändiga minskningen av fiskeflottans kapacitet. Att avskaffa skattebefrielsen kräver i praktiken en förändring av EU:s energiskattedirektiv.

Utskottets ställningstagande

EU:s medlemsstater var tidigare skyldiga att undanta yrkesfisket inom gemenskapens farvatten från punktskatter på bränsle. Sedan den 1 januari 2004 är det emellertid möjligt för varje medlemsstat att avgöra om yrkesfisket i såväl insjöarna som haven även fortsättningsvis ska befrias från energi- och koldioxidskatter. Sverige har valt att behålla skattebefrielsen.

I motionerna Sk255 och MJ446 yrkande 6 föreslås *en översyn av skattebefrielsen för fiskares fartygsbränsle* respektive att regeringen i EU bör driva frågan om att denna subvention ska avskaffas.

Miljö- och jordbruksutskottet har i betänkandet Fiskeripolitik (bet. 2009/10:MJU22) behandlat motioner med yrkanden bl.a. om att regeringen ska se över om skattebefrielsen för fartygsbränsle kan avskaffas eller begränsas. Miljö- och jordbruksutskottet anför följande:

Utskottet ansluter sig till regeringens bedömning att de statliga insatserna, såsom skrotningskampanjer och överlåtbara rättigheter, har bidragit till en minskning av den svenska fiskeflottans kapacitet men att det kvarstår en överkapacitet som fortsätter att resultera i låg lönsamhet. Unionens fiskeflotta är fortfarande för stor för de tillgängliga resurserna, och denna obalans ligger till grund för många problem, t.ex. dålig ekonomisk lönsamhet, bristande efterlevnad av regler och överutnyttjade resurser. I samband med att den gemensamma fiskeripolitiken reformeras kommer frågan om överkapacitet och subventioner att hanteras. Utskottet har i sitt utlåtande över grönboken om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken uttalat bl.a. följande (se utlåtande 2009/10: MJU4 s. 10).

”Vad gäller problemet med överkapacitet i flottorna vill utskottet i likhet med kommissionen framhålla att näringen omfattas av ett antal indirekta stöd, utöver direktstödet från Europeiska fiskerifonden och liknande nationella stödsystem. Som påpekas i grönboken är det viktigaste av dessa indirekta stöd det allmänna undantaget från bränsleskatt. Mot bakgrund av subventionernas negativa effekter på resursallokering och bestånd anser utskottet att subventionerna bör avskaffas. Detta gäller även subventionen i form av undantag från bränsleskatt som bör tas bort på EU-nivå. Det är märkligt att EU ännu inte klarat av att på ett ansvarfullt sätt ta bort denna subvention som är till så stor skada, inte minst för miljön. Vidare anser utskottet att ett införande av tydligare fiskerättigheter för enskilda eller för grupper av företag skulle vara mer effektivt mot överkapaciteten än dagens kostsamma strukturanpassningspolitik.”

Enligt vad utskottet har inhämtat från Jordbruksdepartementet driver Sverige, generellt sett, linjen att subventioner som bibehåller fartygskapaciteten ska fasas ut. Med det anförda föreslår utskottet att motionerna ... lämnas utan vidare åtgärd.

Skatteutskottet vidhåller den uppfattning som utskottet gav uttryck för när frågan behandlades under förra riksmötet (bet. 2009/10:SkU29), nämligen att det finns goda miljömässiga skäl för att begränsa bränslesubventionerna till yrkesfisket. Till detta kan tilläggas att undantaget från att betala bränsleskatt bidrar till den överkapacitet som råder generellt i fiskeflottorna inom EU. Utskottet konstaterar att regeringens linje är att skadliga subventioner ska fasas ut. Av konkurrensskäl bör Sverige enligt utskottets uppfattning inte ensidigt slopa bränslesubventionerna till fisket. Detta bör ske på EU-nivå även om utskottet är medvetet om att det kan vara svårt att få med övriga medlemsstater på en ändring av energiskattedirektivet som innebär att det inte längre skulle vara möjligt att skattebefria yrkesfiskets fartygsbränsle.

Utskottet anser därmed att det inte är aktuellt med en sådan översyn som föreslås i motion Sk255 och att det inte behövs ett sådant tillkännagivande om regeringens agerande i EU som föreslås i motion MJ446.

Utskottet avstyrker motionerna Sk255 och MJ446 i motsvarande del i den mån den senare motionen inte får anses tillgodosedd med vad utskottet anfört.

Skatt på flygbränsle

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att det administrativa förfarandet kring flygbränsleskatten ska ses över.

Bakgrund

Flygfotogen är ett bränsle som omfattas av punktskattedirektivets system med uppskovsförfarande för punktskatten. Uppskovsförfarandet medför att bränsle, oavsett att det i och för sig är skattepliktigt, kan tillverkas, bearbetas, förvaras och flyttas mellan och inom medlemsstaterna utan att det medför några beskattningseksekvenser. I huvudsak sker hanteringen inom ramen för ett system med skatteupplag som förestås av godkända upplagshavare.

Enligt energiskattelagen får den som i yrkesmässig verksamhet i Sverige avser att tillverka eller bearbeta bränslen, eller i större omfattning hålla bränslen i lager, godkännas som upplagshavare. En upplagshavare som håller bränsle i lager, utan att tillverka eller bearbeta bränsle, ska enligt gällande regler disponera över en lagerkapacitet på minst 500 kubikmeter. Avsaknaden av godkända upplagshavare på mindre flygplatser innebär att den föreskrivna skattefriheten för flygfotogen i vissa fall inte får fullt genomslag och att de mindre flygplatserna förlorar i konkurrenskraft.

För att lösa problemet har riksdagen beslutat (prop. 2010/11:12, bet. 2010/11:SkU10) att den som avser att i yrkesmässig verksamhet på en flygplats lagra flygfotogen som flyttats enligt uppskovsförfarandet, för försäljning till förbrukning i kommersiellt flyg, får godkännas som upplagshavare utan att något krav på en viss minsta lagerkapacitet föreskrivs. Reglerna tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2011.

Motionen

I motion Sk339 av Kurt Kvarnström och Peter Hultqvist (S) föreslås en översyn av det administrativa förfarandet kring flygbränsleskatten. Enligt motionärerna tillämpas nya regler sedan den 1 juli 2008 som oroar de små kommunala flygplatserna i landet. Reglerna innebär att flygplatserna inte får leverera flygbränsle utan att ta ut skatt, vilket kan innebära att de som flyger kommersiellt väljer andra flygplatser. Bolagen tvingas att betala skatten direkt eftersom flygplatserna måste ta ut skatten direkt. Därefter får

flygbolagen själva begära tillbaka sin skatt. Det finns, enligt motionärerna, också tankar på att flygplatserna ska "ligga ute" med skattepengarna för att sedan kräva tillbaka dem av Skatteverket i Ludvika.

Utskottets ställningstagande

Flygfotoget är befriat från punktskatt vid förbrukning i flyg som används för kommersiellt ändamål. Skattefriheten gentemot förbrukaren säkerställs genom att bränslet på flygplatsen hanteras av godkända upplagshavare i skatteupplag. Riksdagens beslut att från årsskiftet slopa kravet på att en upplagshavare måste disponera en viss minsta lagringskapacitet syftar till att även mindre flygplatser ska kunna tillhandahålla skattefritt flygbränsle.

Utskottet anser att lagändringen tillgodoser syftet med motionen, varför en översyn av det administrativa förfarandet kring flygbränsleskatten är obehövlig. Utskottet avstyrker motion Sk339.

Skatt på elektrisk kraft

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om att företag som tillhandahåller s.k. molntjänster ska omfattas av lägre energiskatt och om att återbetalningsreglerna för energiskatt för jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheter utvidgas till att omfatta ridskolor och andra företag inom hästnäringen.

Bakgrund

Företag som bedriver jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamhet fick den 1 juli 2000 samma reduktion av energi- och koldioxidskatterna som industrin och växthusnäringen hade för förbrukning av el och bränslen för uppvärmning (prop. 1999/2000:105, bet. 1999/2000:SkU22, yttr. 1999/2000:MJU5y). Enligt propositionen var utgångspunkten för avgränsningen av berörda företagstyper de statistiska begreppen enligt den dåvarande standarden för svensk näringsgrensindelning (SNI92). En ny EU-anpassad standard för branschindelning av det svenska näringslivet tillämpas fr.o.m. 2008, SNI 2007. Den nya indelningen ersätter SNI 2002.

Sverige tillämpar nationellt en hög och en låg energiskattnivå på el. Den lägre nivån (0,5 öre/kWh) tas således ut för el inom tillverkningsindustrin och yrkesmässig växthusodling samt jordbruk, skogsbruk och vattenbruk, och den högre nivån tas ut för el till hushåll och servicesektorn. Den nuvarande uppdelningen i industri och jordbruk respektive serviceföretag har sin grund i en bedömning av konkurrensutsattheten för de branscher som får låg skatt.

Enligt energiskattedirektivet gäller olika minimiskattenivåer för el vid yrkesmässig användning respektive vid icke yrkesmässig användning. Vad som är yrkesmässig användning definieras i artikel 11. Medlemsstaterna får begränsa omfattningen av den lägre minimiskattenivån vid yrkesmässig användning enligt artikel 11.4. Det har Sverige gjort genom att endast tillämpa den lägre minimiskattenivån för industri, jordbruk, skogsbruk och vattenbruk. Huvudregeln enligt direktivet är att en och samma skattenivå ska tillämpas för all förbrukning av respektive energislag.

Artikel 17 ger medlemsstaterna möjlighet att tillämpa skattenedsättningar för energiintensiva företag över minimiskattenivåerna (och i vissa fall under miniminivåerna). Endast ett fåtal medlemsstater tillämpar artikel 17. Sverige tillämpar artikeln i fråga om programmet för energieffektivisering (PFE) och den s.k. 0,8-procentsregeln för bränslen. Artikeln förutsätter att ett visst mått av generell tillämpning ska gälla, dvs. det får inte röra sig om en helt godtycklig nedsättning ovanför minimiskattenivåerna för olika företag.

En skattelättnad måste vara förenlig med statsstödsreglerna. Miljöriktlinjerna ger stora möjligheter till lättnader (även gruppundantag utan notifiering i förväg) om direktivets regler uppfylls.

Att Sveriges nuvarande energi- och CO₂-nedsättningar följer miljöriktlinjerna beror på regler om indirekt stimulanseffekt, dvs. att en skattenedsättning för industrin är nödvändig för att åstadkomma bättre miljöstyrning för andra delar av näringslivet. Det innebär att den lägre industriskattesatsen är nödvändig för att man ska kunna ha en allt högre nivå för serviceföretagen (hushållen berörs inte av statsstödsreglerna), och denna högre nivå ger bra miljöeffekter genom en god styrning.

Motionerna

I motion Sk275 av Solveig Zander (C) föreslås det att återbetalningsreglerna för energiskatt ändras till att omfatta ridskolor. De flesta verksamheter inom jordbruket som har SNI-kod 01, 02.01 eller 05.02 är enligt motionen berättigade till återbetalning av energiskatt. Hästavel t.ex. får dra av energiskatt. Undantagna är endast hobbyverksamheter. Ridutbildning, ridsport och travverksamhet anges också som undantagna. Enligt motionen bör återbetalningsreglerna ändras så att ridskolor och andra företag inom hästnäringen som bedrivs som aktiebolag eller i en annan företagsform ges möjlighet att ansöka om återbetalning.

I motion Sk319 av Eliza Roszkowska Öberg (M) föreslås ett tillkännagivande om att stimulera etablering och utveckling av molntjänster. Cloud computing eller molntjänster innebär, enligt motionen, att processorkraft, lagring och funktioner tillhandahålls som tjänster på Internet. Till exempel kan stora mängder data överföras och lagras både snabbt och effektivt via nätet utan att användaren behöver upplåta fysiskt utrymme för servrar.

I motion T505 yrkande 14 av Lars-Axel Nordell (KD) föreslås en översyn av energiskattenivåerna för molntjänster och liknande verksamheter. Serverhallar kräver stora mängder energi för att kylas. Sverige borde, enligt motionen, vara en utmärkt plats för lokaliseringen av serverhallar. Sverige går, enligt motionären, miste om stora investeringar i serverhallar för molntjänster på grund av att vi beskattar elförbrukningen mycket högre än våra konkurrentländer.

Utskottets ställningstagande

I motionerna Sk319 och T505 yrkande 14 föreslås det att företag som tillhandahåller *s.k. molntjänster ska omfattas av lägre energiskatt* eller att frågan ses över.

Utskottet behandlade under det föregående riksmötet ett motsvarande yrkande om att IT-infrastrukturföretag ska omfattas av lägre energiskatt på el (bet. 2009/10:SkU29). Utskottet framhöll vid det tillfället att det finns många olika energiintensiva typer av tjänsteföretag som säkert skulle vilja omfattas av en motsvarande skattenedsättning som den som föreslås i motionen för IT-infrastrukturföretag. Utskottet ansåg att det skulle uppstå svårhanterade gränsdragningsproblem om enstaka sektorer skulle tillåtas hamna i den lägre skattegruppen. Utskottet såg också svårigheter att förena en skattenedsättning för IT-infrastrukturföretag med EU:s statsstödsregler eftersom åtgärden knappast kan motiveras som en miljöåtgärd.

Utskottet har fortfarande samma uppfattning och är inte berett att föreslå lägre energiskatt på *s.k. molntjänster* eller att frågan ska utredas.

I motion Sk275 föreslås det att *återbetalningsreglerna för energiskatt* ändras till att omfatta ridskolor och andra företag inom hästnäringen.

Utskottet är inte berett att utvidga återbetalningsreglerna för energiskatt för jordbruks-, skogsbruks- och vattenbruksverksamheter till att omfatta nya områden.

Utskottet avstyrker samtliga motioner som behandlas i avsnittet i förekommande fall i motsvarande del.

Alkoholskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om att sänka alkoholskatten, att det ska vara lägre alkoholskatt på öl bryggt av oberoende små bryggerier, att regeringen i EU ska verka för en gemensam höjning av minimiskatterna på alkohol, att förslag om en särskild skatt på alkoholisk skyndsamt tas fram samt om att alkoholskattenivåernas påverkan på organiserad brottslighet, smuggling och konsumtionsmönster ska utredas innan skattehöjningar genomförs.

Jämför reservation 5 (S, MP, V).

Bakgrund

Beskattningsreglerna för alkoholvaror är EU-harmoniserade, vilket innebär att samtliga EU-länder följer samma förfaranderegler vid beskattningen. Tidigare fanns de gemensamma reglerna i direktiv 92/12/EEG, det s.k. cirkulationsdirektivet. Den 1 januari 2010, med tillämpning fr.o.m. den 1 april 2010, ersattes detta av direktiv 2008/118/EG, det s.k. punktskattedirektivet. Punktskattedirektivet ligger till grund för beskattningsförfarandet i lagen (1994:1564) om alkoholskatt. I huvudsak har förfarandet, när det gäller skattskyldighet och godkännanden av aktörer, överförts från cirkulationsdirektivet till punktskattedirektivet. Genom denna gemenskapsrättsliga reglering finns en ordning där godkända aktörer under vissa förutsättningar får hantera EU-harmoniserade varor under uppskov med punktskatten (uppskovsförfarandet).

Enligt direktiven 92/84/EEG om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker och 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker gäller bl.a. följande skattesatser inom EU.

Minimiskattesatsen på öl uppgår till 1:87 euro per hektoliter öl och volymprocent alkohol. Det motsvarar ca 0:85 kr (1 euro = 9:11 kr) per liter öl med en alkoholstyrka om 5 volymprocent. För att en dryck ska betraktas som öl ska alkoholhalten överstiga 0,5 volymprocent. Medlemsländerna får tillämpa reducerade skattesatser för öl som har en alkoholhalt om högst 2,8 volymprocent.

Med vin avses jästa drycker av druvor med en alkoholhalt om 1,2–15 volymprocent samt på samma sätt framställda drycker med en alkoholhalt om 16–18 volymprocent under förutsättning att dryckerna inte innehåller några tillsatser. Skatt på vin ska tas ut med ett fast belopp per hektoliter dryck. Minimiskattesatsen på vin är 0 euro. Detta innebär att medlemsländerna är skyldiga att ha en beskattningsordning, men samtidigt är de inte skyldiga att ta ut någon skatt. En reducerad skattesats får tillämpas för vin med en alkoholhalt om högst 8,5 volymprocent.

Andra jästa drycker än vin och öl med en alkoholstyrka över 1,2 men inte 10 volymprocent eller över 10 men inte 15 volymprocent vars alkohol helt härrör från jäsningsprocessen ska beskattas med samma skattenivå som vin.

En mellanprodukt är en dryck som är baserad på vin men som inte faller under definitionen av vin (t.ex. portvin och sherry). Skatt ska tas ut med ett fast belopp för varje hektoliter dryck. Minimiskattesatsen är 45 euro per hektoliter, vilket svarar mot ca 4:10 kr per liter. Medlemsländerna får införa en reducerad skattesats för mellanprodukter med en alkoholhalt om högst 15 volymprocent. Den ordinarie skattesatsen får då reduceras med högst 40 %.

Skatt ska tas ut på etylalkohol och spritdrycker. Minimiskattesatsen är 550 euro per hektoliter ren alkohol. Detta svarar mot ca 50 kr per liter ren alkohol. För sprit finns i direktiven en bestämmelse som säger att medlemsländer som vid utgången av 1992 tillämpat en skattesats om upp till högst 1 000 euro per hektoliter ren alkohol inte får sänka skattesatsen.

Bestämmelsen anger också att länder som har en skattesats överstigande 1 000 euro inte får sänka den till ett mindre belopp än 1 000 euro. Enligt artikel 8 i direktiv 92/84/EEG ska rådet regelbundet på grundval av en rapport och, vid behov, ett förslag från kommissionen granska de skattesatser som fastställts och enhälligt efter samråd med Europaparlamentet vidta nödvändiga åtgärder.

Kommissionen lämnade i maj 2004 en rapport om funktionen av gällande skattestrukturer och skattesatser på alkoholskatteområdet. Eftersom det inte har varit möjligt att få majoritet inom kommissionen för ett förslag om positiv minimiskattesats på vin innehöll rapporten inga direktivändringsförslag på alkoholskatteområdet (12 medlemsstater har nollskattesats på vin). Kommissionens avsikt var att rapporten skulle leda till en bred debatt i rådet, Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Vid Ekofinrådets möte i december 2004 beslutades, på svenskt initiativ, att Coreper och den berörda rådsarbetsgruppen skulle behandla rapporten i syfte att identifiera frågor som sedan kunde diskuteras i rådet. Rådsarbetsgruppen behandlade rapporten på sitt möte i februari 2005.

År 2005 beslutade rådet att uppmana kommissionen att presentera ett förslag till höjning av minimiskatterna på alkohol utformat så att höjningen kompenserar för inflationen sedan miniminivåerna infördes 1993. Detta beslut kom till stånd efter stora ansträngningar av bl.a. Sverige. Förslaget skulle innehålla möjligheter till övergångsordningar och undantag.

Kommissionen lämnade i september 2006 ett förslag om inflationsuppräkning av minimiskatterna på alkohol inom EU med 31 % från 1993. Förslaget avser öl, andra jästa drycker än vin och öl, mellanklassprodukter (starkvin) och etylalkohol (sprit). Skattesatsen för vin är 0 % och kan såle-

des inte höjas med en faktor för inflationen. Höjningen om 31 % medför i praktiken mycket små förändringar av de skatter som medlemsstaterna faktiskt tar ut.

Förslaget behandlades vid Ekofinrådets möten i november 2006. Vid Ekofinrådets möte den 28 november 2006 fanns det ett kompromissförslag om att höja minimiskatterna med 4,5 %. Någon enighet kunde inte nås, och rådet gav vid mötet kommissionen i uppdrag att göra en fullständig studie av beskattningen av alkohol. Enligt uppgift från kommissionen håller en studie om klassificeringen av alkohol på att göras. Därefter kommer kommissionen att skriva en rapport, vilken förmodligen också kommer att beröra frågan om minimiskatterna på alkohol. Kommissionen beräknade att denna rapport, med eventuella direktivändringsförslag, tidigast skulle kunna lämnas under 2010.

En studie om eventuella förändringar av minimiskatterna och skattestrukturen på alkohol gjord av London Economics på uppdrag av DG Skatt och tull lämnades i maj 2010.

Gällande svenska bestämmelser

Lagen (1994:1564) om alkoholskatt omfattar skatt på öl, vin och andra jästa drycker, mellanklassprodukter samt etylalkohol som tillverkas här i landet, som förs in eller tas emot från ett annat EU-land eller som importeras från ett tredjeland.

Enligt budgetpropositionen för 2011 kommer regeringen under mandatperioden som delfinansiering av reformer på skatteområdet att föreslå höjd skatt på öl och vin med ca 13 %.

Enligt budgetpropositionen för 2011 ökade intäkterna 2009 från skatt på såväl tobak som alkohol med nästan 7 %. Intäkterna från skatt på alkohol och tobak beror både på den inhemska försäljningen och på den privata införseln. År 2010 beräknas intäkterna från skatt på alkohol uppgå till 12,4 miljarder kronor, vilket är 2,3 % mer än 2009. Det är framför allt intäkterna från alkoholskatt på vin som ökar. År 2011 beräknas intäkterna från skatt på alkohol öka med 1,9 %. År 2012–2014 bedöms intäkterna från skatt på alkohol öka svagt.

Skattesatser på alkohol

<i>Volymprocent</i>	<i>Skattesats/liter</i>
Öl	
Över 0,5, högst 2,8	0:00 kr
Över 2,8	1:66 kr för varje volymprocent
Vin och andra jästa drycker än vin och öl	
Över 1,2, högst 2,25	0:00 kr
Över 2,25, högst 4,5	7:58 kr
Över 4,5, högst 7	11:20 kr
Över 7, högst 8,5	15:41 kr
Över 8,5, högst 15	21:58 kr
Över 15, högst 18	45:17 kr (Denna skatteklass och skattesats gäller enbart vin.)
Mellanklassprodukter	
Över 1,2, högst 15	27:20 kr
Över 15, högst 22	45:17 kr
Etylalkohol	501:41 kr/liter ren alkohol

Motionerna

I motion Sk270 av Jan R Andersson och Lars Hjalmered (M) föreslås det att regeringen ser över möjligheterna att sänka alkoholskatten. När det svenska undantaget från den inomeuropeiska fria rörligheten av alkoholvaror upphörde såg mängder av brottslingar möjlighet att tjäna grova pengar på skillnaderna mellan de svenska alkoholskatterna och våra grannländers. För att man ska kunna komma åt problemet måste det bli mindre lönsamt för smugglare och langare att fortsätta med sin verksamhet, framhåller motionärerna.

I motion Sk311 yrkande 1 av Hans Rothenberger och Michael Svensson (M) föreslås en lägre alkoholskatt på öl bryggt av oberoende små bryggerier. Alkoholskattens utformning riskerar, enligt motionen, att slå hårt mot de mindre bryggerierna, vars marginaler är mindre än de större producenternas. Mikrobryggerierna i Sverige producerar ofta mindre kvantiteter till högre kostnader och därmed också högre priser. En hög alkoholskatt leder till en ännu större prisskillnad mellan mikrobryggeriernas produkter och massproducerad öl.

I motion Sk353 yrkande 2 av Anita Brodén och Christer Winbäck (FP) föreslås det att regeringen i EU ska verka för en gemensam höjning av minimiskatterna på alkohol. Alkoholen kostar enligt beräkningar samhället 160 miljarder kronor årligen. Ökade alkoholskador har kunnat avläsas bl.a. i trafiken, framhåller motionärerna.

I motionerna Sk444 och So344 yrkande 1 av Kent Härstedt (S) föreslås det att ett förslag om en särskild skatt på alkoholisk skyndsamt tas fram för att minska konsumtionen av alkoholisk. Alkoholisk och cider är enligt motionen inkörsdrycker för många unga. Intäkterna från skatten kan enligt motionen användas för att stärka det förebyggande arbetet mot ungdomars bruk av alkohol och droger.

I motion So512 yrkande 3 av Tommy Waidelich (S) föreslås ett tillkännagivande om att alkoholskatternivåernas påverkan på organiserad brottslighet, smuggling och konsumtionsmönster ska utredas innan skattehöjningar genomförs. Enligt motionen har Alkoholinförselutredningens bedömning om att alkoholkonsumtionen allvarligt skulle komma att öka genom den illegala hanteringen över landets gränser infriats. En höjning av alkoholskatterna och i synnerhet spritskatten riskerar, enligt motionen, att förstärka den kriminella verksamhetens drivkrafter och styra ungas vanor bort ifrån den redan begränsade kontroll som svensk alkoholpolitik i dag karakteriseras av.

Utskottets ställningstagande

I motion Sk270 föreslås det att regeringen ska se över möjligheten att *sänka alkoholskatten* för att utjämna skillnaden mot omvärlden och på så sätt göra det mindre lönsamt att sälja alkohol för smugglare och langare. Samma skäl anförs i motion So512 yrkande 3, där motionären vill att höjningar av alkoholskatterna ska föregås av *en prövning av hur höjningarna påverkar den organiserade brottsligheten, smuggling och alkoholkonsumtion*.

Även utskottet anser att höjningar av alkoholskatterna bör föregås av en bedömning av konsekvenserna för t.ex. resandeförsel och smuggling. Finansdepartementet bortser i beräkningskonventionerna generellt sett från de beteendeeffekter som en skatteförändring kan ge upphov till. Men just på punktskatteområdet och vid beräkning av offentligfinansiella effekter av förändrade alkoholskatter beaktas emellertid effekter av förändrat beteende. Utskottet anser därför att ett tillkännagivande i frågan är obehövligt.

Utskottet har under en följd av år av alkoholpolitiska skäl avvisat tanken på att anpassa de svenska alkoholskatterna nedåt och i stället ansett att Sverige bör verka för att alkoholbeskattningen i EU i högre utsträckning styrs av folkhälsoaspekter och att alkoholen blir dyrare i grannländerna genom höjda minimiskatternivåer. Utskottet vidhåller den standpunkten. Tullverket ska i sin verksamhet bl.a. prioritera den storskaliga och frekventa illegala införseln av alkohol och tobak. Brottsligheten ska bekämpas effektivt genom en samverkan mellan myndigheterna, främst Tullverket och polisen. Tullverkets anslag ökas varaktigt med 14 miljoner kronor fr.o.m. 2011 för arbetet i regionala underrättelsecentrum och mot organiserad brottslighet.

De särskilda satsningarna inom bl.a. det alkoholpolitiska området föreslås i budgetpropositionen för 2011 fortsätta. Till följd av detta ökas anslaget Alkohol-, narkotika-, dopnings- och tobakspolitiska åtgärder med 185 miljoner kronor 2011. För åren 2012 till 2014 ska anslaget enligt beräkningar ökas med 185 miljoner kronor per år i förhållande till beräkningen i 2010 års ekonomiska vårproposition.

Det sagda innebär att utskottet delar uppfattningen i motion Sk353 yrkande 2 om att regeringen i EU bör verka för en gemensam *höjning av minimiskatterna på alkohol*. Utskottet beklagar att medlemsländerna vid Ekofinrådets möte i november 2006 inte lyckades enas i frågan. Kommissionen arbetar nu med en studie om klassificeringen av alkohol som ska utmyнна i en rapport som förmodligen kommer att beröra minimiskatterna på alkohol. En studie om eventuella förändringar av minimiskatterna och skattestrukturen på alkohol gjord av London Economics på uppdrag av DG Skatt och tull lämnades i maj 2010. Utskottet utgår från att regeringen fortsätter att driva frågan i EU utan något tillkännagivande från riksdagen.

När det gäller *alkoholskatten på öl från små bryggerier* som tas upp i motion Sk311 yrkande 1 vill utskottet anföra följande. Enligt de bestämmelser som gäller inom EU ges vissa möjligheter för medlemsstaterna att tillämpa nedsatta skattesatser på öl bryggt av oberoende små bryggerier (rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol). Utskottet anser, mot bakgrund av folkhälsoskäl och därmed den restriktiva alkoholpolitik som Sverige för, att det för närvarande inte finns skäl att överväga en sådan nedsättning.

I motionerna Sk444 och So344 yrkande 1 föreslås det att ett förslag om en särskild *skatt på alkoholisk* snarast tas fram. I budgetpropositionen för 2006 anförde den dåvarande regeringen att den delade Alkoholinförselutredningens (S 2004:1) uppfattning att det bör införas en skatt på alkoholhaltiga blanddrycker och vissa andra alkoholdrycker som vänder sig främst till ungdomar, i syfte att minska konsumtionen av sådana drycker. En departementspromemoria om tilläggsskatt på vissa alkoholdrycker färdigställdes i juni 2006. Promemorian remissbehandlades 2006. Avsikten var att regeringen under 2006 skulle återkomma till riksdagen med ett lagförslag. Frågan om hur de beskattningsbara dryckerna ska definieras och avgränsas visade sig dock vara komplicerad, varför något förslag inte lades fram för riksdagen. Frågan uppmärksammas fortfarande inom Regeringskansliet och kan aktualiseras av EU-kommissionens eventuellt kommande arbete med alkoholskattedirektivet. Eftersom frågan om skatt på alkoholisk är uppmärksam i Regeringskansliet anser utskottet att ett tillkännagivande i frågan inte behövs.

Utskottet avstyrker med det anförda samtliga motioner som behandlas i avsnittet i motsvarande delar.

Tobaksskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om höjd tobaksskatt.

Bakgrund

Enligt budgetpropositionen för 2011 kommer regeringen under mandatperioden som delfinansiering av reformer på skatteområdet att föreslå höjd skatt på tobak, bl.a. en höjd skatt på cigaretter med ca 8 % och på snus med ca 11 %.

Enligt budgetpropositionen ökade intäkterna 2009 från skatt på såväl tobak som alkohol med nästan 7 %. Intäkterna från skatt på alkohol och tobak beror både på den inhemska försäljningen och på den privata införseln. Intäkterna från skatten på tobak beräknas 2010 uppgå till 10,7 miljarder kronor, vilket är 0,6 procent högre än året innan. Åren 2011–2014 beräknas skatten på tobak öka med 1–2 % per år.

Ett nytt tobaksskattedirektiv, rådets direktiv 2010/12/EU, tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2011. Enligt det nya direktivet avskaffas den mest efterfrågade priskategorin (MPPC) som utgångspunkt för EU:s minimikrav på punktskatt och för att mäta den särskilda punktskattens betydelse inom den totala skattebelastningen. Utgångspunkten ska i stället vara det vägda genomsnittliga detaljhandelspriset på cigaretter (Weighted Average Retail Selling Price, WAP). WAP är det totala värdet av alla cigaretter som frisläpps för konsumtion, på grundval av detaljhandelspriset inklusive alla skatter, dividerat med den totala kvantitet cigaretter som frisläpps för konsumtion.

Kravet på att skatten på cigaretter ska bestå av två komponenter, en styckeskatt per cigarett och en värderelaterad skatt, kvarstår. Styckeskatten ska enligt det nya direktivet vara mellan 5 och 76,5 % av den totala skattebelastningen, dvs. den särskilda punktskatten med tillägg av den proportionella punktskatten och mervärdesskatten som tas ut på WAP. Den totala punktskatten på cigaretter ska vara minst 57 % av WAP och minst 64 euro per 1 000 cigaretter oavsett WAP. Från och med den 1 januari 2014 ska dessa belopp vara minst 60 % av WAP respektive minst 90 euro. Medlemsstater som tar ut en punktskatt på minst 101 euro per 1 000 cigaretter på grundval av WAP (fr.o.m. den 1 januari 2014 minst 115 euro) behöver inte uppfylla 57-procentskravet. Direktivet ger medlemsstaterna större flexibilitet att tillämpa styckeskatt samt att ta ut en minimipunktskatt på cigaretter för att uppnå hälsomålen. Vidare anpassas minimiskatter och strukturer för rulltobak till skatter och strukturer för cigaretter. Även minimiskatterna på cigarer, cigariller och röktobak räknas upp i direktivet.

Riksdagen har nyligen (bet. 2010/11:SkU11) beslutat att anpassa tobaksskattningen med anledning av det ändrade tobaksskattedirektivet. Anpassningen innebär en övergång till en så stor andel styckeskatt som möjligt

inom ramen för en oförändrad punktskatt. Det innebär att styckeskatten höjs från 31 öre per cigarett till 1:27 kr och att den värderelaterade skatten sänks från 39,2 % av detaljhandelspriset till 1 %. Den totala punktskatten på ett paket med 19 cigaretter är ca 24:51 kr. Styckeskatten är 71 % av den totala skattebelastningen.

Riksdagen beslutade samtidigt att en årlig omräkning av tobaksskattesatserna för samtliga tobaksprodukter motsvarande den allmänna prisutvecklingen ska göras för kalenderåret 2012 och efterföljande kalenderår. Omräkningen av skattesatserna ska grunda sig på faktiska förändringar i konsumentprisindex från juni månad året närmast före det år beräkningen avser och prisläget i juni 2010. Beloppen ska avrundas till hela kronor och ören. Före november månads utgång varje år ska regeringen fastställa de omräknade skattebelopp som efter den årliga omräkningen ska betalas för påföljande kalenderår.

Motionen

I motion So283 yrkande 17 av Jan Lindholm m.fl. (MP) påtalas behovet av att framöver höja skatterna på tobak och snus för att förbättra folkhälsan. Beräkningar visar att kostnaden för tobak är 26 miljarder kronor per år i produktionsbortfall och sjukvårdskostnader. I den rödgröna uppgörelsen om skatter föreslås en ökning av tobaksskatten med 12,5 %. Ytterligare ökning kan vara nödvändiga för att stärka den preventiva effekten, framhåller motionärerna.

Utskottets ställningstagande

Skatten på tobak höjdes senast den 1 januari 2008, dels för att finansiera jobbskatteavdraget och vissa andra skattesänkningar, dels av folkhälsoskäl (bet. 2007/08:SkU17). Riksdagen har också nyligen beslutat om en årlig omräkning av tobaksskattesatserna från 2012 och framåt motsvarande den allmänna prisutvecklingen. Utskottet ser i nuläget ingen anledning för riksdagen att ta något initiativ för att höja tobaksskatten ytterligare. Däremot instämmer utskottet helt med vad som anförs i motionen om betydelsen för folkhälsan av minskad tobakskonsumtion.

Utskottet avstyrker motion So283 yrkande 17.

Privatinförsel av alkohol och tobak – försäljning i exportbutiker

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om att tillåta ankomsthandel i exportbutiker, att regeringen i EU ska verka för sänkta införselkvoter och om att Sverige ensidigt ska inför de införselregler som gällde före EU-medlemskapet.

Jämför reservation 6 (S, MP, V).

Bakgrund

Allmänt

Enligt budgetpropositionen för 2011 visar Centrum för socialvetenskaplig alkohol- och drogforsknings (Sorad) stickprovsundersökningar på en låg resandeförsel av alkohol och tobak under 2009. Enligt Sorads undersökningar minskade resandeförseln av alkohol med 25 % och av tobak med 31 % förra året. En låg resandeförsel är en viktig förklaring till de relativt höga skatteintäkterna.

Privatinförsel

Alkoholvaror som förvärfvas av en enskild person för dennes eller familjens eget bruk och transporteras av den enskilde själv beskattas i inköpslandet. Det följer av bestämmelserna i det nya punktskattedirektivet som tillämpas fr.o.m. den 1 april 2010. Att bestämmelserna innebär att det bara är varor som förs in för eget personligt bruk och där transporten sköts av köparen personligen som är befriade från punktskatt i hemlandet klargjordes genom EU-domstolens dom i det s.k. Joustramålet den 23 november 2006 (mål C-5/05).

En privatperson kan alltså föra in alkoholdrycker, avsedda för eget personligt bruk och inköpta i en annan medlemsstat, i Sverige utan att någon ytterligare punktskatt tas ut här. För att avgöra om det är fråga om införsel för personligt eller kommersiellt ändamål ska enligt EU:s regler bl.a. mängden varor beaktas. Medlemsstaterna får använda sig av s.k. indikativa nivåer till ledning för att bedöma om varorna är avsedda för personligt eller kommersiellt ändamål. De indikativa nivåerna får inte sättas lägre än 10 liter sprit, 20 liter starkvin, 90 liter vin och 110 liter öl.

De indikativa nivåerna är inte tillåtna kvoter för privatinförsel utan ett hjälpmedel till ledning för att avgöra om införseln är privat eller kommersiell och därmed i vilken medlemsstat beskattningen ska ske. Det innebär att om en tullmyndighet fastställer att en införsel av mindre kvantiteter är avsedd för kommersiella ändamål ska beskattning ske i införsellandet.

Alkohollagen ändrades den 1 juli 2008, och spritdrycker, vin och starköl får föras in i Sverige från ett annat EU-land av en enskild person som har fyllt 20 år genom yrkesmässig befordran eller annan oberoende mellanhand, om dryckerna är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk. I dessa fall, när köparen anlitar en transportör eller en annan mellanhand vid införseln eller när varorna transporteras hit av säljaren eller för dennes räkning, ska köparen betala svensk punktskatt.

För att Tullverket ska kunna identifiera skattskyldiga beställare av punktskattepliktiga varor som beskattas i ett annat EU-land ska fr.o.m. den 1 januari 2009 föraren medföra ett förenklat ledsagardokument. Om skyldigheten inte fullgörs kan föraren få betala ett transporttillägg (bet. 2008/09: SkU14).

Ändringen i alkohollagen är en anpassning till utgången i målet C-170/04 (Rosengren m.fl.) och målet C-186/05 (Kommissionen mot Sverige). I det förstnämnda målet hade vin beställts från Spanien, huvudsakligen via Internet, och förts in med hjälp av en särskilt anlitad transportör. Vinet beslagtogs av Tullverket och förverkades av såväl tingsrätt som hovrätt. Högsta domstolen begärde ett yttrande från EU-domstolen. EU-domstolen ansåg att det svenska förbudet mot privatinförsel utgjorde en kvantitativ importrestriktion i den mening som avses i artikel 28 i EG-fördraget. Beslutet kunde heller inte anses vara grundat på hänsyn till intresset av att skydda människors hälsa och liv enligt artikel 30 i fördraget, eftersom det inte var ändamålsenligt för att uppnå syftet att begränsa alkoholkonsumtionen och inte stod i proportion till syftet att skydda ungdomar mot alkoholkonsumtionens skadeverkningar.

Försäljning i exportbutiker

Den 1 juli 1999 upphörde den skattefria försäljningen (s.k. taxfreeförsäljning) inom EU. Skattefria alcoholdrycker och tobaksvaror kan fortfarande säljas till resenärer som ska resa till en destination utanför EU. Detta regleras i lagen (1999:445) om exportbutiker. En resande till ett tredjeland får köpa 200 cigaretter eller 100 cigariller eller 50 cigarrer eller 250 gram rök-tobak eller en proportionell blandning av dessa tobaksvaror. Dessutom får han eller hon köpa en liter spritdryck eller två liter starkvin, två liter vin och två liter starköl.

Enligt rådets direktiv 2007/74/EEG om undantag från mervärdesskatt och punktskatt på varor som införs av resande från tredjeländer kan skattefria varor föras in skattefritt i Sverige från ett tredjeland. Direktivet är införlivat genom lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import. En resande från ett tredjeland kan föra in 200 cigaretter eller 100 cigariller eller 50 cigarrer eller 250 gram rök-tobak eller en proportionell blandning av dessa tobaksvaror. Dessutom får han eller hon föra in en liter spritdryck eller två liter starkvin, fyra liter vin och sexton liter starköl. Den som inte fyllt 20 år får dock inte föra in alcoholdrycker, och den som inte fyllt 18 år får inte föra in tobaksvaror.

Av punktskattedirektivet följer att alkoholdrycker som säljs för konsumtion i Sverige ska beskattas i Sverige med svensk alkoholskatt. Ankomsthandel med varor som beskattas med svensk alkoholskatt är således i och för sig förenlig med gemenskapsrätten. Enligt gemenskapsrätten är det möjligt att beskattat sälja alla förekommande varor vid både avresa och ankomst för resande inom EU. Ankomsthandel med obeskattade varor kräver däremot förändringar av EU:s bestämmelser om punktskatt och mervärdesskatt på alkoholdrycker, dvs. åtgärder på gemenskapsnivå. Det gäller oavsett om resenärerna kommer från ett annat land inom EU eller från ett tredjeland.

I de svenska exportbutikerna kan resenärer beskattat köpa samtliga varor utom alkohol. För tredjelandsresenärer är det som framgått möjligt att i svenska exportbutiker köpa alkohol och tobak skattefritt vid avresan.

Motionerna

I motion Sk202 av Mats Gerdau (M) föreslås det att det införs en möjlighet att handla i taxfreebutiker vid ankomsten till svenska flygplatser.

I motion Sk283 av Elin Lundgren (S) föreslås det att Sverige ska ta initiativet och driva frågan om sänkta införselkvoter tillsammans med andra medlemsländer i EU.

I motion Sk350 yrkande 1 och 2 av Christer Winbäck m.fl. (FP) föreslås ett tillkännagivande om att man bör minska koldioxidutsläppen för att hejda den globala uppvärmningen genom att undvika onödiga transporter av alkoholvaror. Motionären vill ha en översyn av regelverket som hindrar ankomsthandel i samband med flygresor.

I motion Sk353 yrkande 1 av Anita Brodén och Christer Winbäck (FP) förordas det att regeringen i EU ska föra in folkhälsoaspekten och verka för att införselkvoterna för alkohol sänks till en nivå som kan anses rimlig för privat bruk.

I motion So545 yrkandena 4 och 5 av Jan Lindholm m.fl. (MP) föreslås det att Sverige snarast ensidigt ska återinföra de införselregler för alkohol som gällde före EU-medlemskapet. Alkoholens alvarliga hot mot folkhälsan ska användas som argument när Sveriges beslut om införselbegränsning eventuellt ifrågasätts.

Utskottets ställningstagande

Utskottet ser med tillfredsställelse på att undersökningar visar på en låg resandeförsel av alkohol och tobak under 2009 och att resandeförseln av alkohol minskat kraftigt.

Utskottet har vid åtskilliga tillfällen med anledning av motsvarande yrkanden om *sänkta införselkvoter för alkohol* som i motionerna Sk283 och Sk353 yrkande 1 gett uttryck för att de gällande indikativa nivåerna för privatinförsel är alldeles för höga för svenska förhållanden och att regeringen ska verka för en förändring i EU, inte bara av införselreglerna utan

av synen på alkoholpolitiken i stort. Det är att beklaga att regeringens ansträngningar på området hittills inte fått allmänt gehör bland övriga medlemsstater. Det innebär att de nuvarande indikativa nivåerna för privatinförsel kvarstår oförändrade i det nya punktskattedirektivet som tillämpas fr.o.m. den 1 april 2010.

Utskottet utgår från att regeringen fortsätter arbetet med att sänka kvoterna för privatinförsel och förändra alkoholpolitiken i EU genom att söka allianser och utveckla samarbetet med andra länder där alkoholen och gränshandeln innebär problem. Något tillkännagivande till regeringen behövs inte i denna fråga.

Utskottet är inte berett att ställa sig bakom förslaget i motion So545 yrkandena 4 och 5 om att Sverige *ensidigt ska införa mer restriktiva införselregler för alkohol*. I dagsläget verkar det svårt att få stöd för ett förslag om att ge ett enskilt land rätt att införa införselkvoter eftersom det skulle anses utgöra ett direkt hinder för den fria rörligheten av varor på den inre marknaden. Riksdagen har senast under riksmötet 2005/06 ställt sig avvisande till att Sverige ensidigt och i strid med de regler som gäller på området ska besluta om skärpta införselregler (bet. 2005/06:SkU22). Utskottet anser inte att det finns skäl att ompröva detta ställningstagande.

Förslagen i motionerna Sk202 och Sk350 yrkande 1 och 2 om att tillåta *ankomsthandel med obeskattade alkoholvaror* kräver som framgått ovan förändringar av gemenskapsrätten avseende beskattningen av alkoholvaror. Det skulle vara motsägelsefullt om Sverige å ena sidan driver frågan om att ändra direktiv för att vidga möjligheterna att bedriva handel med alkohol och å andra sidan i alla andra avseenden hävdar att EU bör stå för en restriktiv alkoholpolitik. Riksdagen har senast under det föregående riksmötet avslagit motsvarande yrkanden med motiveringen att Sverige inte bör göra avsteg från den restriktiva hållning som vi i övrigt intar på EU-nivå i frågor om alkoholbeskattning (bet. 2009/10:SkU29). Det innebär också att Systembolagets försäljningsmonopol bör upprätthållas.

Utskottet avstyrker med det anförda samtliga motioner som behandlas i avsnittet i motsvarande delar.

Trängselskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om att se över tilläggsavgiften i trängselskatten och om att förenkla betalningen genom att endast debitera trängselskatt över 100 kr.

Bakgrund

Lagen (2004:629) om trängselskatt möjliggör uttag av tids- och platsrelaterad skatt till staten för trafik med vissa fordon. Bestämmelser om var och när skatt tas ut samt skattens storlek finns i bilagor till lagen. Bilagorna omfattar för närvarande Stockholms och Göteborgs kommuner. Beträffande Göteborgs kommun ska bestämmelserna tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2013. Under en försöksperiod den 3 januari–31 juli 2006 togs skatt ut för passager in i och ut ur Stockholm. Efter beslut av riksdagen återinfördes trängselskatten stadigvarande i Stockholm fr.o.m. den 1 augusti 2007.

Under försöksperioden med trängselskatt i Stockholm undantogs vissa mindre förorenande bilar från skatteplikt. När skatten återinfördes stadigvarande behölls undantaget men begränsades till att gälla under en övergångstid t.o.m. den 31 juli 2012. Under hösten 2008 beslutade riksdagen (bet. 2008/09:SkU6) att miljöbilsundantaget skulle upphöra den 1 januari 2009 i stället för den 1 augusti 2012. För bilar som var undantagna från skatteplikt före den 1 januari 2009 och som dessförinnan var införda i vägtrafikregistret gäller undantaget fram till den 1 augusti 2012.

Regeringen anförde följande i budgetpropositionen för 2011 (prop. 2010/11: 1 finansplan och skattefrågor avsnitt 6.7.1 s. 145).

Regeringen har i propositionen Införande av trängselskatt i Göteborg (prop. 2009/10:189) angett att det i flera avseenden finns behov av att göra en översyn av trängselskatten. En utredare bör därför få i uppdrag att utreda förutsättningarna för att delegera rätten till kommuner att föreskriva om trängselskatt, en skattskyldighet för utlandsregistrerade fordon, hur skattebeloppen bör justeras om skattens förmåga att begränsa trängsel ska behållas samt hur en bestämmelse som begränsar skatteuttaget om flera betalstationer i Göteborgs kommun passeras under en viss tidsperiod, en s.k. flerpassageregulering, kan utformas. Utredaren bör ta ställning till de lagändringar som kan aktualiseras och utarbeta ett lagförslag. Utredaren bör även ha att bedöma de kostnader och konsekvenser som förslagen kan komma att medföra för intäktsmålet för trängselskatt.

Före den 1 juli 2008 gällde att tilläggsavgiften vid försenad betalning uppgick till 200 kr, och den kunde utgå en gång per bil och kalenderdygn. Den sammanlagda tilläggsavgiften under en månad fick inte överstiga 2 000 kr.

Genom en lagändring den 1 juli 2008 bestämdes det att tilläggsavgiften skulle höjas till 500 kr och att tilläggsavgiften kunde utgå högst en gång per bil och kalendermånad. Det totala skattebeloppet under en månad kan uppgå till 1 380 kr.

När trängselskatten infördes fanns en påminnelseavgift om 70 kr för den som inte betalade inom 30 dagar. Därefter debiterades ytterligare 200 kr i tilläggsavgift. Den 1 juli 2008 togs påminnelseavgiften, som nämnts, bort och i stället infördes en tilläggsavgift på 500 kr efter 30 dagar.

När skatteutskottet behandlade regeringens förslag om att höja tilläggsavgiften till 500 kr behandlades samtidigt två motioner som väckts med anledning av regeringens förslag. I den ena motionen (MP) anfördes att det inte fanns anledning att sänka tilläggsavgiften i förhållande till den dåvarande maximala månatliga avgiften på 2 000 kr. I den andra motionen (V) ansåg motionären att höjningen av tilläggsavgiften var för liten, och motionären ville bestämma tilläggsavgiften till 1 000 kr per bil och kalendermånad. Som jämförelse nämndes i motionen att straffavgiften inom Stockholms kollektivtrafik var 1 200 kr.

Utskottets majoritet (M, FP, KD, C och S) stödde regeringens förslag.

Regeringen anförde följande om tilläggsavgiften till trängselskatten i propositionen Införande av trängselskatt i Göteborg (prop. 2009/10:189 s. 10).

I promemoria den 25 juni 2009 (Fi2009/4874) har det övervägts om det finns skäl att ändra dagens ordning där en tilläggsavgift på 500 kronor påförs direkt om trängselskatt inte betalas i tid. I promemorian ifrågasätts om tilläggsavgiften står i rimlig proportion till betalningsförsummelsen, i synnerhet när betalning endast sker någon dag för sent. Vidare framhålls att tilläggsavgiften, med tanke på dess storlek, framstår som en alltför drastisk första påtryckningsåtgärd för förhållandevis låga skattebelopp. Promemorian har remitterats. Regeringen avser att återkomma i frågan i samband med övriga överväganden om eventuella ändringar i uttaget av trängselskatt.

Motionerna

I motion Sk245 av Fredrik Malm (FP) föreslås en förenklad betalning av trängselskatt genom att endast trängselskatt över 100 kr ska debiteras. I den samlade individbeskattningen finns en regel som säger att om det är mindre än 100 kr som ska betalas in till eller återbetalas av Skatteverket balanseras beloppet på skattekontot till nästa år. Enligt motionären bör det samtidigt införas en regel som säger att om betalningsskyldigheten för trängselskatt på ett kalenderår inte sammantaget uppgår till 100 kr, förfaller betalningsskyldigheten. På det sättet behöver turister och andra besökare som någon enstaka gång på ett år passerar Stockholm inte alls dras in i systemet.

I motion Sk256 av Olle Thorell (S) anser motionären att trängselskatten behöver ses över för att man ska få en bättre koppling mellan skatt, bilstorlek och utsläppsmängder. Miljöbilsundantaget från trängselskatt upphörde att gälla den 1 januari 2009 i stället för den 1 augusti 2012. Det var enligt motionären en förändring som visserligen innebär att alla bilar nu behandlas lika, men att ta bort miljöincitamenten känns omodernt.

I motion Sk432 av Jan-Evert Rådström (M) föreslås det att tilläggsavgiften på trängselskatten ses över. Enligt motionären måste det finnas proportionalitet mellan en tilläggsavgift och en skatteskuld. Enligt Transportstyrelsen är den genomsnittliga trängselskatten ca 140 kr, och majoriteten av de 270 400 personer som 2009 fick en tilläggsavgift hade en

skatteskuld på under 100 kr. Exempelvis kan en lägre administrativ avgift tas ut vid påminnelse innan ett högre belopp tillförs om skatten fortfarande inte har betalats.

Utskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar att träningskatten ses över. Utskottet anser att riksdagen inte bör föregripa regeringens beredning av frågan genom tillkännagivanden med anledning av motionsförslagen om förenklad betalning, om tilläggsavgiften och om skattebeloppets koppling till bilstorlek och utsläppsmängder.

Utskottet avstyrker därmed samtliga motioner som behandlas i avsnittet.

Skatt på handelsgödsel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om att skatten på handelsgödsel ska återinföras. Jämför reservationerna 7 (S, MP, V) och 8 (SD).

Bakgrund

Enligt den numera upphävda lagen (1984:409) om skatt på gödselmedel ska skatt betalas med 1:80 kr för varje helt kilo kväve i gödselmedlet och 30 kr för varje helt gram kadmium i gödselmedlet, till den del kadmiuminnehållet överstiger 5 gram per ton fosfor.

Skatten på gödselmedel slopades fr.o.m. den 1 januari 2010 (prop. 2009/10:1, bet. 2009/10:FiU1 och prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21). Regeringen anförde i proposition 2009/10:41 att den största delen av det handelsgödselkväve som säljs i Sverige används inom jordbruket, medan endast mindre mängder förbrukas inom trädgårdsnäringen och skogsbruket. Användandet av gödselmedel påverkas av flera faktorer, såsom grödval, förväntad skörd, priset på gödselmedel och produktpriser.

Enligt HOBS-utredningens (Fi2003:91) betänkande Skatt på handelsgödsel och bekämpningsmedel? (SOU 2003:9) har beskattningen av handelsgödselkväve haft liten påverkan på användningen inom jordbruket eftersom prisförändringar på gödselmedel påverkar användandet relativt lite.

Motionerna

I motion Sk348 av Kew Nordqvist m.fl. (MP) föreslås det att skatten på handelsgödsel återinförs. Enligt motionen har användningen av konstgödsel många negativa miljökonsekvenser. Framför allt gäller det innehållet av

kväve, men även fosfor och dess förorening av kadmium. Ett flertal tunga remissinstanser varnade för de miljöproblem som skulle förvärras av regeringens förslag att slopa skatten, framhåller motionärerna.

I motion MJ449 yrkande 23 av Peter Eriksson m.fl. (MP) föreslås det att skatten på kadmiumhalten i konstgödsel återinförs. Enligt motionen var avskaffandet av skatten på kadmium i konstgödsel en önskad bieffekt av att regeringen ville avskaffa skatten på kväve i konstgödsel. Avsikten var att åstadkomma ungefär samma effekt som skatten gav genom att införa gränsvärden, vilket inte var möjligt till följd av EU-regler. Enligt motionen ska Kemikalieinspektionen göra en ny riskvärdering för kadmium, som skulle kunna ligga till grund för svenska gränsvärden för kadmium i gödselmedel. Miljöpartiet anser att det är en onödigt krånglig ordning och att den tidigare skatten på kadmiuminnehållet i konstgödsel i stället ska återinföras. Intäkterna från skatten ska, liksom tidigare, enligt motionen, återgå till jordbruket som ersättning för ytterligare miljöåtgärder.

I motion N398 yrkande 8 av Stina Bergström m.fl. (MP) föreslås det att handelsgödselskatten återinförs. En handelsgödselskatt behövs för att minska övergödningen men är också viktig för att med kretsloppsanpassade metoder återföra näringsämnen till åkermarken. Regeringens borttagande av handelsgödselskatten är helt fel metod för att gynna livsmedelsproduktionen.

Utskottets ställningstagande

Utskottet behandlade i samband med beredningen av budgetpropositionen för 2011 yrkanden (S, MP, V) och (SD) om att *skatten på handelsgödsel ska återinföras* (bet. 2010/11:FiU1, yttr. 2010/11:SkU1y). Utskottet avstyrkte motionerna med hänvisning till att utskottet vid en rad tillfällen tagit ställning i frågan, bl.a. när förslaget för att slopa gödselmedelsskatten aviserades i klimatpropositionen 2009 och i budgetpropositionen för 2010.

Skatten på handelsgödsel bedöms ha en begränsad styrförmåga. När skatten slopades var det bara Sverige inom EU som hade en generell skatt på gödselmedel. Skatten försämrar de svenska lantbrukarnas konkurrensvillkor utan att ha någon större effekt på användandet av gödselmedel. Detta var en av anledningarna till att beskattningen av gödselmedel togs bort.

När lagen om skatt på gödselmedel upphörde att gälla den 1 januari 2010 innebar det förutom att skatten på gödselmedlets kväveinnehåll slopades även att skatten på kadmiuminnehållet togs bort. I lagstiftningsärendet (prop. 2009/10:41 s. 186) anförde regeringen följande.

Regeringen är medveten om att det för kadmiuminnehållet i fosforgödselmedel finns en tydligare effekt av skatten än för kväveinnehållet i gödselmedel i och med att kadmiumtillförsel via fosforgödselmedel har minskat drastiskt sedan början på 1990-talet. Detta har också flera remissinstanser framhållit. Mot denna bakgrund bör alternativa styrmedel prövas med inriktning att uppnå liknande effekter som den som kadmiumdelen av gödselmedelsskatten har i dag. Därtill torde jordbruksnäringsens omfattande arbete med att minska kadmiumhalterna i gödsel-

medel och livsmedel fortsätta även vid slopad skatt på kadmiuminnehållet i fosforgödselmedel. På EU-nivå studeras för närvarande olika alternativa möjligheter att minska människors exponering genom att reducera tillförseln av kadmium till jordbruksmark och åstadkomma en harmonisering av den gemensamma marknaden för fosforgödselmedel.

Sverige har ett särskilt undantag från EU:s bestämmelser om gödselmedel som innebär att handelsgödsel med höga kadmiumhalter inte får saluföras i landet. För att ta reda på om det finns behov av ett eventuellt lägre nationellt gränsvärde har regeringen gett Kemikalieinspektionen i uppdrag att göra en förnyad bedömning av riskerna med kadmium för människors hälsa och miljön. I uppdraget ingår också att uppmärksamma hur ett system för att följa upp kadmiumhalterna i gödselmedel lämpligen bör utformas. Uppdraget ska, efter samråd med Statens jordbruksverk, Livsmedelsverket och Naturvårdsverket, redovisas till Miljödepartementet senast den 31 januari 2011.

Kemikalieinspektionen redovisar regeringens uppdrag i Rapport nr 1/11, Kadmiumhalten måste minska – för folkhälsans skull. Kemikalieinspektionens slutsats i rapporten är att det, mot bakgrund av risken för hälsoeffekter, finns behov av att väsentligt sänka det nationella gränsvärdet för kadmium i mineralgödsel.

Utskottet avstyrker med det anförda samtliga motioner som behandlas i avsnittet i motsvarande delar.

Skatt på bekämpningsmedel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att en utredning bör se över om skatten på bekämpningsmedel kan differentieras med hänsyn till medlens farlighet för miljön och hälsan.

Jämför reservation 9 (S, MP, V).

Bakgrund

Enligt lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel ska skatt betalas med 30 kr för varje helt kilo verksam beståndsdel i bekämpningsmedlet. Skatten betalas när bekämpningsmedel omsätts eller tas i anspråk inom landet. Med bekämpningsmedel avses ämnen eller beredningar som är avsedda att användas till skydd mot egendomsskador eller olägenheter för människors hälsa, förorsakad av växter, djur, bakterier eller virus. Skattskyldig är den som inom landet yrkesmässigt tillverkar bekämpningsmedel eller från ett annat land för in eller tar emot bekämpningsmedel för yrkesmässig återförsäljning eller för egen yrkesmässig användning inom landet.

När skatten på bekämpningsmedel infördes 1984 var skattesatsen 4 kr. Den nuvarande nivån på 30 kr infördes 2004.

EU har moderniserat den europeiska lagstiftningen om kemikalier och infört Reach (Registration, Evaluation, Authorization of Chemicals), ett integrerat system för registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier. Bestämmelserna finns i rådets förordning (EG) nr 1907/2006. Syftet med systemet är att förbättra skyddet av människors hälsa och miljön, samtidigt som den europeiska kemiska industrins konkurrenskraft bibehålls och dess innovationsförmåga stärks. Dessutom har en europeisk kemikaliemyndighet inrättats som ska ha hand om den löpande förvaltningen av de krav som Reach medför. Reach ålägger företag som tillverkar och importerar kemikalier att bedöma riskerna i samband med användning av dessa ämnen och att vidta nödvändiga åtgärder för att hantera de risker som identifierats. Skyldigheten att bevisa att de kemikalier som tillverkas eller saluförs är säkra övergår från de offentliga myndigheterna till industrin.

Svensk kemikalielagstiftning finns i miljöbalken, i regeringens förordningar och i Kemikalieinspektionens föreskrifter. Genom proposition 2007/08:80 Miljöbalken och EG-förordningen om kemikalieregistrering anpassades de svenska bestämmelserna till Reach.

Motionen

I motion MJ449 yrkande 24 av Peter Eriksson m.fl. (MP) föreslås en utredning om skatten på bekämpningsmedel kan differentieras med hänsyn till medlens farlighet för vår miljö och hälsa. Den europeiska kemikalielagstiftningen minskar, enligt motionen, medlemsländernas möjligheter att använda lagar och regler på nationell nivå för att gå längre än EU för att skydda vår hälsa och miljö. Ekonomiska styrmedel kan då vara ett alternativ för att minska kemikalieanvändningen.

Utskottets ställningstagande

Enligt motion MJ449 yrkande 24 finns det anledning att använda sig av ekonomiska styrmedel när det gäller jordbrukets användning av kemiska bekämpningsmedel. Motionärerna anför att regeringen bör utreda en *differentiering av bekämpningsmedelsskatten* utifrån medlens farlighet för vår miljö och hälsa.

HOBS-utredningen (Fi2003:91) förordade i betänkandet Skatt på handelsgödsel och bekämpningsmedel? (SOU 2003:9) en beskattningsmodell där skattesatsen differentieras efter medlets farlighet för vår miljö och hälsa. En tänkbar bas för uttag av en riskdifferentierad pålaga var enligt utredningen antingen en fastställd normaldos per arealenhet eller priset på preparatet.

Utredningen pekade samtidigt på svårigheterna med att ta fram ett riskbaserat system. Svårigheterna låg främst i att utveckla ett tillförlitligt klassificeringssystem. För detta krävdes avsevärda resurser. Särskilda problem var också knutna till valet av skattebas. Utredningen bedömde att

kostnaderna för att administrera ett farlighetsrelaterat system skulle bli förhållandevis höga. Till kostnadsbilden hörde att en myndighets beslut att klassificera den verksamma beståndsdelen i det enskilda preparatet ska kunna överklagas hos domstol.

Utredningen betonade slutligen vikten av att framtida insatser för att minska riskerna med att använda bekämpningsmedel i görligaste mån harmoniserades på EU-nivå.

Utskottet är inte övertygat om att ett riskbaserat system för uttag av skatt på bekämpningsmedel skulle ge sådana fördelar vad gäller effekten på vår miljö och hälsa att det är motiverat att överge den nuvarande beprövade och förhållandevis enkla modellen. Ett differentierat skatteuttag innebär ökad administration och höjda kostnader.

Utskottet är inte berett att föreslå en utredning om en förändring av bekämpningsmedelsskatten och avstyrker därför motion MJ449 yrkande 24.

Skatt på animaliska livsmedel

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att en utredning bör se över hur animaliska livsmedels miljöpåverkan kan beskattas.

Jämför reservation 10 (MP, V).

Motionen

I motion MJ356 yrkande 35 av Helena Leander m.fl. (MP) föreslås en utredning om hur animaliska livsmedels miljöpåverkan kan beskattas. Rapporter om djuruppfödningens klimatpåverkan har gett förnyad aktualitet åt diskussionen om den globala köttkonsumtionens miljökonsekvenser, som involverar problem som övergödning, avskogning och vattenbrist. Animaliska livsmedels höga areal- och resursförbrukning jämfört med vegetabiliska livsmedel väcker frågor om solidaritet med världens svältande.

Utskottets ställningstagande

Förslaget i motion MJ356 yrkande 35 om att *utreda hur animaliska livsmedels miljöpåverkan kan beskattas* är inte nytt. Utskottet avstyrkte ett motsvarande yrkande senast under det föregående riksmötet i betänkande 2009/10:SkU29 som godkänkts av riksdagen. Utskottet hänvisade i det sammanhanget till uttalanden av jordbruksminister Eskil Erlandsson med anledning av en interpellation (2006/07:318) om köttkonsumtionens miljöpåverkan. Jordbruksministern anförde att miljöavgifter på de vegetabilier som används för djuruppfödning eller miljöbonus till vegetabilisk produktion inte är styrmedel som regeringen förespråkar. Utskottet erinrade också i

sammanhanget om att det inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, bl.a. inom landsbygdsprogrammet, finns kraftfulla instrument för miljöåtgärder t.ex. vid djuruppfödning.

Utskottet anser inte att det finns anledning att föreslå en utredning om beskattning av animaliska livsmedels miljöpåverkan och avstyrker därför motion MJ356 i motsvarande del.

Reklamskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att regeringen ska se över hur de i dag skattebefriade reklamformerna kan reklam beskattas.

Jämför reservation 11 (MP).

Bakgrund

I betänkandet Avskaffa reklamskatten! (SOU 1997:53) föreslog 1996 års reklamskatteutredning ett avskaffande av lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam. Den dåvarande regeringen uttalade i proposition 1997/98:150 att man ansåg att reklamskatten borde avskaffas. Det konstaterades dock att det vid det tillfället saknades förutsättningar att finansiera ett totalt avskaffande av reklamskatten. Eftersom den dåvarande regeringen ansåg att det fanns särskilt allvarliga problem när det gällde beskattningen av reklamtrycksaker, föreslogs ett avskaffande av skatten i denna del. Reklamskatten på reklamtrycksaker avskaffades den 1 januari 1999.

Riksdagen tillkännagav 2002 som sin mening att reklamskatten borde avvecklas och att frågan, med beaktande av de budgetpolitiska målen, borde prioriteras vid kommande budgetberedning (bet. 2001/02:SkU20, rskr. 2001/02:201). Sedan 2002 har frågan tagits upp i det årliga budgetarbetet. Ett andra steg i avskaffandet av den resterande reklamskatten genomfördes den 1 januari 2006. Ett ytterligare steg i avskaffandet av den resterande reklamskatten togs den 1 januari 2008.

Regeringen bedömde i budgetpropositionen för 2011 (prop. 2010/11:1 finansplan och skattefrågor avsnitt 6.7.3 Reklamskatten) att det för närvarande inte fanns förutsättningar för att finansiera ytterligare steg i avskaffandet av reklamskatten. Regeringen anförde vidare bl.a. följande:

Även i årets budgetberedning har frågan om ytterligare steg i avskaffandet av reklamskatten prövats. Regeringen anser, liksom tidigare, att den resterande reklamskatten bör avskaffas. Till följd av den stora osäkerheten i den ekonomiska utvecklingen har regeringen dock fortsatt att prioritera skatteändringar som på såväl kort som lång sikt stärker sysselsättningen före ytterligare sänkning av reklamskatten.

Skatteutskottet noterade regeringens bedömning att det för närvarande inte går att ta ytterligare steg för att avskaffa reklamskatten i sitt yttrande (2010/11:SkU1y) till finansutskottet över skattefrågorna i budgetpropositionen för 2011.

Motionen

I motion Sk277 av Helena Leander m.fl. (MP) föreslås det att regeringen ska se över hur de i dag skattebefriade reklamformerna kan reklambeskattas. Motionären framhåller att efter att skatten på direktreklam avskaffades den 1 januari 1999 har ingenting hänt med övriga delar av skatten. År 2006 sänktes visserligen reklamskatten från 4 till 3 % för annonser i periodiska publikationer och från 11 till 8 % för övrig reklam. Likformighetsproblemen består dock. Enligt motionen fyller reklamskatten en viktig reklamdämpande funktion och eftersom regeringar av olika färger ändå av fiskala skäl valt att behålla reklamskatten bör det vara dags att se över hur de skattebefriade reklamformerna ska kunna beskattas. Enligt motionen är det lämpligt att börja med direktreklamen. I ett senare skede bör man på nytt pröva möjligheten att beskatta även tv- och radioreklam.

Utskottets ställningstagande

Utskottet avstyrkte ett motsvarande yrkande senast i betänkande 2009/10: SkU29. Riksdagen följde utskottets förslag.

Utskottets utgångspunkt är att reklamskatten kommer att avskaffas i kommande förslag från regeringen och ser därför ingen anledning att tillmötesgå förslaget i motionen om att reklamskatt på nytt ska införas på direktreklam eller att skatten ska utvidgas till andra medier.

Utskottet avstyrker därmed motion Sk277.

Avfallsförbränningskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att avfallsförbränningskatten bör återinföras och förbättras.

Jämför reservation 12 (S, MP, V).

Bakgrund

En energi- och koldioxidskatt på fossilt kol i visst hushållsavfall som förbränns infördes den 1 juli 2006. ASKA-utredningen föreslog i betänkandet Skatt i retur (SOU 2009:12) att skatten skulle slopas eftersom den haft en obetydlig styreffekt och de olika avfalls-, energi- och klimatpolitiska mål som motiverade dess införande hade uppfyllts i begränsad omfattning.

Riksdagen beslutade att slopa avfallsförbränningsskatten fr.o.m. den 1 oktober 2010 (prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21).

Motionen

I motion N398 yrkande 7 av Stina Bergström m.fl. (MP) föreslås det att avfallsförbränningsskatten bör återinföras och förbättras. Enligt motionen har skattens slopande försämrat kalkylerna för alla investeringar i separering, insamling och rötning av den organiska delen i hushållsavfallet. Skatt på sopförbränning är motiverad av många olika skäl, och rätt utformad är den strategisk för att soporna ska utnyttjas på ett optimalt sätt utifrån en samlad bedömning av miljökonsekvenserna, säger motionärerna.

Utskottets ställningstagande

Utskottet erinrade när frågan senast behandlades (bet. 2009/10:SkU29) att riksdagen i samband med beredningen av regeringens klimatproposition välkomnat regeringens bedömning när det gäller avfallsförbränningsskatten och uttalat att avfallsförbränningsskatten kan slopas eftersom den inte haft några mätbara miljöeffekter utan endast blivit en pålaga för hushållen (prop. 2008/09:162, bet. 2008/09:MJU28, ytr. 2008/09:SkU9y).

Riksdagen bekräftade sedermera ställningstagandet när regeringen föreslog att skatten skulle avskaffas (prop. 2009/10:41, bet. 2009/10:SkU21). Vid det tillfället avslog riksdagen också ett yrkande från Vänsterpartiet om att avfallsförbränningsskatten skulle vara kvar i avvaktan på en analys av avfallspolitiken.

Utskottet anser att riksdagen bör vidhålla sina ställningstaganden och avstyrker motion N398 i motsvarande del.

Skatt på naturgrus

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att skatten på naturgrus bör förändras.

Bakgrund

Naturgrus är naturligt sorterade jordarter som till övervägande del består av fraktionerna sand, grus, sten och block. Enligt lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus ska den som exploaterar en naturgrustäkt betala skatt till staten för brutet naturgrus om utvinningen sker för något annat ändamål än markinnehavarens husbehov och sker med stöd av tillstånd enligt 11 kap. miljöbalken eller vattenlagen eller kräver tillstånd enligt 9 kap. miljö-

balken. Skatt tas ut med 13 kr per ton. Skattskyldigheten inträder när naturgrus levereras till köpare eller tas i anspråk för annat ändamål än försäljning.

Naturgrus är en icke förnybar resurs, och en skatt infördes den 1 juli 1996 (prop. 1995/96:87, bet. 1995/96:SkU18) för att öka hushållningen med naturligt förekommande grus och sand. Lagstiftningen bygger på betänkandet Naturgrusskatt m.m. (SOU 1995:67). Efter ett förslag i budgetpropositionen för 2003 höjdes skatten på naturgrus från 5 till 10 kr per ton den 1 januari 2003. Riksdagen höjde som ett led i den gröna skatteväxlingen skatten på naturgrus fr.o.m. den 1 januari 2006 från 10 till 13 kr per ton naturgrus. Riksdagen avtog i det sammanhanget motionsförslag (M, C) om en sänkning av skatten respektive ett uppskov med höjningen.

Av budgetpropositionen för 2011 (prop. 2010/11:1 utg.omr. 20 s. 24–25) framgår att naturgrusfrågan, som tidigare återfanns i miljö kvalitetsmålet God bebyggd miljö, nu redovisas i avsnittet Grundvatten av god kvalitet i enlighet med de förändringar som föreslogs i regeringens proposition Svenska miljömål – för ett effektivare miljöarbete (prop. 2009/10:155).

Miljö kvalitetsmålet är att grundvattnet ska ge en säker och hållbar dricksvattenförsörjning samt bidra till en god livsmiljö för växter och djur i sjöar och vattendrag. Tre delmål anger inriktningen och tidsperspektivet i det fortsatta miljöarbetet för att nå miljö kvalitetsmålet. Delmålen gäller skydd av grundvattenförande geologiska formationer, grundvattennivåer samt rent dricksvatten.

När det gäller resultatet av miljömålsarbetet redovisar regeringen i propositionen att miljöbalkens regelverk har ändrats så att kraven för att få tillstånd till naturgrustäkt har skärpts. Integreringen av produktionsstatistiken i miljörapporteringen förväntas ge bättre underlag för att bedöma naturgrusanvändningen. Få länsstyrelser har planer för materialförsörjningen i länet. Delmålet om naturgrus blir mycket svårt att nå i tid.

Som analys av och slutsats för miljömålsarbetet redovisar regeringen i propositionen att man för närvarande bereder ett förslag i Miljöprocessutredningens slutbetänkande (SOU 2009:45) om ändring i miljöbalken så att grundvattentäkter kan pekas ut som riksintressen. När det gäller naturgrusanvändningen är bedömningen att den nyligen genomförda ändringen i miljöbalken ännu inte fått genomslag men att den bedöms bli positiv samt att arbetet på länsstyrelserna med att ta fram regionala planer för materialförsörjning behöver fortsätta.

Motionen

I motion Sk398 yrkande 2 av Krister Hammarbergh (M) föreslås en förändring av skatten på naturgrus. Enligt motionen konstaterar Sveriges geologiska undersökning (SGU) i sin rapport 2007:21 ”Fördjupad utvärdering av naturgrusdelmålet inom God bebyggd miljö” att det inte finns något statistiskt samband mellan förändringar av naturgrusskatten och leveranser

av naturgrus. Skatten har därmed ett begränsat värde som styrmedel, menar motionären. Med det nya synsätt som kommer till uttryck i det föreslagna miljömålet så har skatten spelat ut sin roll.

Utskottets ställningstagande

Utskottet behandlade ett motsvarande yrkande under det förra riksmötet (bet. 2009/10:SkU29 s. 37–39) och konstaterade då att Sveriges geologiska undersökning i sin utvärdering av naturgrusmålet (rapport 2007:21) föreslagit att det aktuella delmålet borde upphöra att gälla i och med utgången av 2010 och att ett nytt delmål borde införas till 2020. Utskottet uppfattade emellertid inte SGU:s utvärdering som att naturgrusskatten har spelat ut sin roll för att öka hushållningen med naturligt förekommande grus och sand eller att det skulle finnas ett behov av att se över skatten som sådan. Utskottet noterade bl.a. att SGU i sin utvärdering hade övervägt att föreslå en höjning av naturgrusskatten.

Utskottet anser inte att något nytt framkommit i naturgrusfrågan som motiverar en annan bedömning än den utskottet tidigare gjort. Utskottet avstyrker därför motion Sk398 i motsvarande del.

Lotteriskatt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att göra en översyn av skattereglerna och att överväga fler åtgärder för att främja travsporten.

Bakgrund

Den svenska spel- och lotterimarknaden är väsentligen förbehållen staten, hästsporten och folkrörelserna. Staten agerar på marknaden genom Svenska Spel och dess helägda dotterbolag Casino Cosmopol, medan hästsporten agerar genom AB Trav och Galopp (ATG). De kommersiella inslagen inskränker sig främst till s.k. restaurangkasinon.

Den grundläggande punktskattelagen på spel- och lotteriområdet är lotteriskattelagen (1991:1482). För närvarande är det endast ATG av de ovan nämnda aktörerna som betalar lotteriskatt enligt lotteriskattelagen. Såväl Svenska Spel och Casino Cosmopol som folkrörelserna är undantagna från skatteplikt enligt den lagen.

Den 1 januari 2008 sänktes lotteriskatten från 36 % till 35 % av den behållning som återstår sedan de sammanlagda vinster som betalats ut till vinnarna i lotteriet räknats av från de sammanlagda inkomsterna. Detta skedde mot bakgrund av att intäkterna från trav- och galoppssporten under

senare tid minskat. Genom ändringen återställdes lotteriskatten till den nivå som den låg på före den 1 juli 1997 (prop. 2007/08:11, bet. 2007/08:SkU17).

Motionen

I motion Sk254 av Krister Hammarbergh och Saila Quicklund (M) föreslås ett tillkännagivande om behovet av att se över skattereglerna och att överväga fler åtgärder för att främja travsporten. Enligt motionen har Sverige fortfarande en långt högre toloskatt än de övriga nordiska länderna trots att regeringen 2008 sänkte totalisatorskatten på totonettet från 36 till 35 %. För att näringen och sporten ska kunna utvecklas krävs att de ekonomiska villkoren för arrangörerna och näringsidkarna förbättras, framhåller motionärerna.

Utskottets ställningstagande

Spelutredningen överlämnade i december 2008 betänkandet En framtida spelreglering (SOU 2008:124) till regeringen. I utredarens uppdrag ingick bl.a. att behandla frågan om en hållbar beskattningsmodell. Betänkandet har remitterats, och utredningens förslag är föremål för beredning i Regeringskansliet. Regeringen avser enligt budgetpropositionen för 2011 (prop. 2010/11:1 utg.omr. 17 s. 194) att återkomma till riksdagen med ett förslag i syfte att få till stånd ett väl fungerande regelverk på området.

Utskottet anser att riksdagen inte bör föregripa regeringens överväganden i frågan och avstyrker därför motion Sk254.

Fritidsbåtar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om att det bör införas en avgift på fritidsbåtar.

Jämför reservation 13 (S, V).

Motionen

I motion T496 yrkande 2 av Ann-Christin Ahlberg (S) föreslås det att det ska införas en avgift som finansierar samhällets utgifter för båtlivet. I motionen framhålls det att båtar är helt befriade från skatt trots att de kostar samhället en del genom sjöräddning, sjöpolis, miljöåtgärder etc. Många har båtar av stort värde och kan använda sig av samhällsservicen kring hamnar, badvikar och skärgårdar m.m. Enligt motionen bör man se över situationen så att båtägarna tar ett ansvar för kostnaderna, vilket ska styras av storleken och värdet på båten samt miljöpåverkan.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vidhåller (bet. 2009/10:SkU29) uppfattningen att det inte är aktuellt att införa en båtskatt. Utskottet avstyrker därför motion T496 i motsvarande del.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Drivmedelsskatt m.m., punkt 1 (MP)

av Helena Leander (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:N398 yrkande 5 och avslår motionerna 2010/11:Sk211, 2010/11:Sk248 yrkandena 1 och 2, 2010/11:Sk322, 2010/11:Sk351, 2010/11:Sk373, 2010/11:Sk434 och 2010/11:T409 yrkandena 7 och 8.

Ställningstagande

Miljöpartiet anser att ovissheten när det gäller prisrelationen mellan biogas och fossila drivmedel sannolikt är den viktigaste anledningen till att investeringar i biogasinфраstruktur uteblir. Den som investerar bör ha en hygglig prognos för avkastning på insatt kapital. Långsiktiga villkor är A och O för investeringar, särskilt om bankerna tvingas skärpa sina lånevillkor. En höjning av koldioxidskatten på fossila bränslen är en bra början som behöver följas av långsiktiga spelregler som garanterar att det klimatsmarta är billigare för konsumenten än det klimatdåliga.

Det förslag som funnits på kvotpliktsregler för biogas skulle bli ett svåradministrerat och krångligt styrmedel som dessutom väckt negativa reaktioner bland många, särskilt bland de mindre aktörer som måste vara med om biogaspotentialen i Sverige ska tas till vara.

Detta bör ges regeringen till känna.

2. Drivmedelsskatt m.m., punkt 1 (V)

av Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:Sk248 yrkandena 1 och 2 samt avslår motionerna 2010/11:Sk211, 2010/11:Sk322, 2010/11:Sk351, 2010/11:Sk373, 2010/11:Sk434, 2010/11:T409 yrkandena 7 och 8 samt 2010/11:N398 yrkande 5.

Ställningstagande

Skatten på bensin och diesel är ett effektivt medel för att styra över transporter eller trafikarbete till färd sätt som är skonsammare mot miljön. Höjda bränslepriser ökar efterfrågan på bränslesnåla fordon och alternativa bränslen. Om kollektivtrafiken samtidigt byggs ut får fler motivation och möjlighet att använda andra färdmedel än bil. Drivmedelsskatterna innebär även en omfördelning från män till kvinnor, eftersom män i större utsträckning är användare och ägare av bilar.

De rödgröna föreslog vid budgetberedningen höjd skatt på bensin och diesel 2011 och 2012. Vi är medvetna om att höjningarna påverkar dem som bor på landsbygden negativt och kompenserade därför dessa grupper med höjt reseavdrag och sänkt fordonskatt för bussar samt genom ett omställningsbidrag för inköp av miljövänligare bussar. Vi satsade också på kollektivtrafik i hela landet. I Vänsterpartiets eget förslag till budgetmotion hösten 2009 hade vi även andra förslag för att kompensera låginkomsttagare och landsbygdsbor.

Trots förslagen till kompensatoriska åtgärder finns det behov av en differentiering av kostnaden för bilåkande i olika delar av landet. Vänsterpartiet anser att det ska tillsättas en utredning med uppgift att analysera förutsättningar för och lämna förslag till hur beskattningen av bilismen kan differentieras utifrån regionala skillnader. Utredningen bör genomföras och avslutas så att en förändring kan träda i kraft under innevarande mandatperiod.

Detta bör ges regeringen till känna.

3. Europadiesel, punkt 2 (S, MP, V)

av Fredrik Olovsson (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Christina Karlsson (S), Anders Karlsson (S), Helena Leander (MP), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen avslår motion 2010/11:Sk258.

Ställningstagande

Dagens skatteskillnad mellan diesel miljöklass 1 och miljöklass 3 är fortfarande motiverad. Transportstyrelsen konstaterar att diesel miljöklass 1 ger lägre halter av aromatiska kolväten och polycykliska aromatiska kolväten som vid förbränningen ger upphov till hälsovådliga partikelutsläpp. I nyare motorer med krav på lägre avgasutsläpp och avgasefterbehandling blir skillnaden mindre. Enligt Transportstyrelsen står fordon med begränsad eller ingen rening av partiklar fortfarande för en betydande del av fordonsparken, framför allt när det gäller tunga fordon och mobila maskiner. Myndigheten anger:

Om man tittar på dieselanvändningen, går fortfarande cirka tre fjärdedelar till dessa otillräckligt renade fordon. Det tar tid att ställa om fordonsparken till sådana som renar utsläppen så pass bra att skillnaden mellan Mk 1-diesel och Europadiesel är försumbar.

Därutöver anger myndigheten:

Det är ganska tydligt i de flesta studier att CO₂-utsläppen ifrån fordonet generellt blir lägre vid drift med Mk 1-diesel, åtminstone för tunga fordon.

Att trots detta avskaffa skatteskillnaden, med hänvisning till att ”i princip alla personbilar kommer att ha låga partikelutsläpp år 2020”, kommer i dagsläget att öka trafikens utsläpp av hälsovådliga partiklar.

Riksdagen bör avslå motion Sk258.

4. Skatt på fartygsbränsle, punkt 3 (S, MP, V)

av Fredrik Olovsson (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Christina Karlsson (S), Anders Karlsson (S), Helena Leander (MP), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:Sk255 och bifaller delvis motion 2010/11:MJ446 yrkande 6.

Ställningstagande

Det övergripande målet för den gemensamma fiskeripolitiken i EU är att resursutnyttjandet ska vara hållbart i ekonomiskt, miljömässigt och socialt hänseende. Den svenska fiskeflottan är överdimensionerad i förhållande till fiskbestånden om än inte i förhållande till marknaden. Vissa bedömare menar att flottan skulle behöva i det närmaste halveras för att nå acceptabel lönsamhet. Den svenska fiskeflottan gynnas av bränslesubventioner i

form av skattebefrielser, vilket inte är försvarbart miljömässigt, klimatmässigt eller ekonomiskt. Den borgerliga majoriteten har visat sig helt oförstående till miljöaspekten på bränslesubventionerna.

Regeringen bör se över om skattebefrielsen för fartygsbränsle kan avskaffas eller om det bör finnas ett tak för hur stor skattebefrielsen får vara. Stöd till fiskerinäringen bör heller inte lämnas på ett sätt som gynnar de stora bränsleslukande fartygen.

I samband med behandlingen av EU:s grönbok om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken uttalade miljö- och jordbruksutskottet att subventionen i form av undantag från bränsleskatt bör avskaffas inom hela EU. Det bör regeringen driva i samband med fiskeförhandlingarna.

Detta bör ges regeringen till känna.

5. Alkoholskatt, punkt 6 (S, MP, V)

av Fredrik Olovsson (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Christina Karlsson (S), Anders Karlsson (S), Helena Leander (MP), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2010/11:Sk444 och 2010/11:So344 yrkande 1 och avslår motionerna 2010/11:Sk270, 2010/11:Sk311 yrkande 1, 2010/11:Sk353 yrkande 2 och 2010/11:So512 yrkande 3.

Ställningstagande

Försäljningen av alkoholisk och söt cider har ökat kraftigt sedan lanseringen i mitten av 1990-talet. De söta dryckerna har snabbt blivit populära hos dem som inte har utvecklade alkoholvanor, främst ungdomar och särskilt unga kvinnor. Att redan som ung etablera alkoholvanor gör att man snabbare blir beroende eller får kraftigare alkoholvanor.

Flera länder som Frankrike, Tyskland och Luxemburg har infört en särskild skatt eller avgift på alkoholäskan. Resultatet av den tyska avgiftshöjningen är påtagligt, och ett par produkter har redan tagits ur marknaden.

De skäl som regeringen anfört mot att införa en svensk tilläggsavgift är att det finns vissa definitionssvårigheter. Svårigheterna borde vid det här laget, mot bakgrund av de internationella erfarenheterna, vara lätta att övervinna. Vi anser att regeringen skyndsamt bör presentera ett förslag om en höjning av skatten på alkoholisk och söt cider motsvarande vad som gäller i Tyskland i syfte att minska konsumtionen av alkoholisk.

Detta bör ges regeringen till känna.

6. Privatinförsel av alkohol och tobak – försäljning i exportbutiker, punkt 8 (S, MP, V)

av Fredrik Olovsson (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Christina Karlsson (S), Anders Karlsson (S), Helena Leander (MP), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2010/11:Sk283 och 2010/11:So545 yrkandena 4 och 5 samt avslår motionerna 2010/11:Sk202, 2010/11:Sk350 yrkandena 1 och 2 samt 2010/11:Sk353 yrkande 1.

Ställningstagande

Vid resa inom EU får varje vuxen ta med sig 230 liter alkohol. Det är mer än dubbelt så mycket som en genomsnittlig svensk konsumerar på ett år. Nivåerna är inte logiska och orimligt höga. Det är näst intill omöjligt att tala om legal och icke legal införsel av alkohol. De höga införselnivåerna försvårar för medlemsländerna att bedriva en effektiv alkoholpolitik och de bidrar till en olaglig vidareförsäljning.

Alkohol kan ur ett folkhälsoperspektiv aldrig betraktas som en vanlig vara. EU har valt att omge tobak med restriktioner. Det finns därmed incitament för att alkohol ska betraktas som en folkhälsofråga. Sverige bör ta initiativet och tillsammans med andra medlemsländer inom EU driva frågan om sänkta införselkvoter.

Det är uppenbart att riksdagen måste agera eftersom regeringen sedan regeringsskiftet 2006 varit väldigt tyst i denna fråga. Trots det svenska EU-medlemskapet och de därtill hörande reglerna för varors fria rörlighet är det rimligt att Sverige enligt artikel 30 i fördraget (konsoliderad Niceversion) hävdar rätten till kvantitativa begränsningar för att skydda folkhälsan. Bestämmelsen ger enligt vår mening utrymme för att återinföra de införselregler för alkohol som gällde före det svenska medlemskapet.

Insikten om att folkhälsa är en viktig ekonomisk fråga håller på att växa fram inom EU. Det är därför ett argument i tiden, och Sverige kan bidra till den processen i EU genom att sänka införselnivåerna för alkohol med hänvisning till alkoholens allvarliga hot mot folkhälsan.

Detta bör ges regeringen till känna.

7. Skatt på handelsgödsel, punkt 10 (S, MP, V)

av Fredrik Olovsson (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Christina Karlsson (S), Anders Karlsson (S), Helena Leander (MP), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2010/11:Sk348, 2010/11:MJ449 yrkande 23 och 2010/11:N398 yrkande 8.

Ställningstagande

Vi anser att en skatt på handelsgödsel snarast bör återinföras för att minska övergödningen och andra negativa miljökonsekvenser. En skatt gör det lättare att nå riksdagens mål för ekologisk konsumtion och de nationella miljökvalitetsmålen. Skatten bör liksom tidigare omfatta både kväve- och kadmiuminnehållet i handelsgödsel. Skatteintäkterna bör återgå till näringen och användas för att finansiera miljöåtgärder i jordbruket.

Flera remissinstanser varnade för konsekvenserna för miljön av att slopa skatten på handelsgödsel. I Sveriges sprids årligen ca 200 000 ton kväve på åkrarna men bara en liten del av kvävet kommer växterna till godo. Resten läcker så småningom ut i havet, sjöar och vattendrag. Användningen av konstgödsel försämrar även jordens mikrobiologiska mångfald. När handelsgödsel framställs sker stora utsläpp av koldioxid. Lustgas frigörs både vid tillverkningsprocessen och vid användandet. Konstgödsel innehåller även kadmium som är ett giftigt grundämne. Miljömålssystemet har ett särskilt etappmål för att minimera exponeringen för kadmium till 2015. Miljömålsrådet konstaterade 2008 att det blir svårt att nå målet inom utsatt tid och föreslog bl.a. att kadmiumarbetet inom jordbruksnäringen skulle stimuleras genom gränsvärden i mark och gröda och genom sänkta kadmiumhalter i konstgödsel. Till följd av EU:s regler har det visat sig svårt att införa gränsvärden som ger samma effekt som en skatt.

Riksdagen bör som sin mening ge regeringen till känna vad som anförs i reservationen.

8. Skatt på handelsgödsel, punkt 10 (SD)

av David Lång (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna 2010/11:Sk348, 2010/11:MJ449 yrkande 23 och 2010/11:N398 yrkande 8.

Ställningstagande

Handelsgödslet bedöms förorena Östersjön och vattendrag. Ett än mer akut problem är förekomsten av den farliga tungmetallen kadmium i handelsgödsel. Därför bör skatten på handelsgödsel återinföras. Skattens avskaffande var en kompensation för skattehöjningar på energi och diesel. Sverigedemokraterna värnar den inhemska livsmedelsproduktionen och menar att jordbrukssektorn bör kompenseras för skatten på handelsgödsel genom motsvarande skattesänkningar på energi och diesel.

Riksdagen bör som sin mening ge regeringen till känna vad som anförs i reservationen.

9. Skatt på bekämpningsmedel, punkt 11 (S, MP, V)

av Fredrik Olovsson (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Christina Karlsson (S), Anders Karlsson (S), Helena Leander (MP), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:MJ449 yrkande 24.

Ställningstagande

I och med EU:s integrerade system för registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och andra EU-regleringar på kemikalieområdet minskar medlemsländernas möjligheter att använda lagar och regler på nationell nivå för att gå längre än EU för att skydda vår hälsa och miljö. Ekonomiska styrmedel kan då vara ett alternativ för att minska kemikalieanvändningen.

Vi anser att det finns anledning att använda sig av ekonomiska styrmedel när det gäller jordbrukets användning av kemiska bekämpningsmedel. Vi vill att regeringen utreder frågan om en differentiering av bekämpningsmedelsskatten utifrån medlens farlighet för miljö och hälsa och återkomma till riksdagen med förslag.

Detta bör ges regeringen till känna.

10. Skatt på animaliska livsmedel, punkt 12 (MP, V)

av Helena Leander (MP) och Jacob Johnson (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:MJ356 yrkande 35.

Ställningstagande

Många människor försöker minska sin köttkonsumtion eller väljer bort kött helt. För många bottnar det i ett etiskt ställningstagande – en strävan efter att inte orsaka andra varelser lidande. Det finns också många andra skäl. Rapporten om djuruppfödningens klimatpåverkan har gett förnyad aktualitet åt diskussionen om den globala köttkonsumtionens miljökonsekvenser, som utöver klimatet också involverar problem som övergödning, avskogning och vattenbrist. Animaliska livsmedels höga areal- och resursförbrukning jämfört med vegetabiliska livsmedel väcker frågor om solidaritet med världens svältande. Ytterligare andra oroas över sambandet mellan animaliekonsumtion och ohälsa.

Det finns alltså goda skäl att stödja en minskad animaliekonsumtion. En beskattning av animaliska livsmedel för att kompensera för deras miljöpåverkan bör därför utredas.

Detta bör ges regeringen till känna.

11. Reklamskatt, punkt 13 (MP)

av Helena Leander (MP).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:Sk277.

Ställningstagande

Med nuvarande utformning innebär reklamskatten en snedvridning till fördel för skattefria medier som radio, tv, Internet och direktreklam. Vi vill därför undersöka möjligheterna att utveckla reklamskatten till att omfatta även tv, radio, Internet och direktreklam. Tidigare utredningar har inte lyckats presentera någon lämplig lösning för radio och tv. Både Frankrike och

Grekland har dock reklamskatt på radio och tv, och vi tycker att frågan bör kunna prövas tillsammans med möjligheterna att beskatta även Internet-reklam och direktreklam.

Vad gäller skatt på direktreklam finns redan ett förslag från 1988 års reklamskatteutredning. Detta förslag, som kan tjäna som utgångspunkt, innebär att direktreklam beskattas i produktionsledet. De företag som distribuerar reklam blir skattskyldiga. I Sverige är det ett fåtal företag, vilket förenklar tillämpning och kontroll. Ersättningen för distributionen utgör beskattningsunderlag. Därmed beaktas normalt försändelsernas vikt och transportens längd, något som ger en bra miljöstyrning. Eventuellt bör beskattningsunderlaget förenklas ytterligare, t.ex. genom att skatten endast baseras på försändelsens vikt.

Detta bör ges regeringen till känna.

12. Avfallsförbränningskatt, punkt 14 (S, MP, V)

av Fredrik Olovsson (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Christina Karlsson (S), Anders Karlsson (S), Helena Leander (MP), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:N398 yrkande 7.

Ställningstagande

Vi vill återinföra en skatt på avfallsförbränning. När regeringen slopade skatten försämrades kalkylerna för alla investeringar i separering, insamling och rötning av den organiska delen i hushållsavfallet. Skatt på sopförbränning är motiverad av många olika skäl, och rätt utformad är den strategisk för att soporna ska utnyttjas på ett optimalt sätt utifrån en samlad bedömning av miljökonsekvenserna.

Ett alternativ för att styra bort biologiskt avfall från förbränning kan vara att sätta ett stoppår för att tillåta förbränning av bioavfall. Eftersom det redan är förbjudet att deponera styrs då hanteringen mot förädling av resurserna på olika sätt och skulle vara en stark grund för biogasproduktion.

Detta bör ges regeringen till känna.

13. Fritidsbåtar, punkt 17 (S, V)

av Fredrik Olovsson (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Christina Karlsson (S), Anders Karlsson (S), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 17 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2010/11:T496 yrkande 2.

Ställningstagande

Många båtägare har båtar av stort värde och kan utnyttja samhällsservicen kring hamnar, badvikar och skärgårdar m.m. Det är viktigt att vi har möjlighet att vistas på vattnen och kan njuta av den frihet som det innebär för många människor. Vi måste emellertid även där se till att båtägarna tar ett ansvar för kostnaderna.

Vi anser därför att båtägare bör betala en båtavgift för att finansiera vissa tjänster som avgiften ger rätt till. Sjöräddning, kustbevakning, sjöpolis m.m. skulle kunna delfinansieras genom avgiften. Även kostnaderna för sjölivets miljöpåverkan borde helt eller delvis bäras på det sättet.

Båtavgiften bör bestämmas efter båtens storlek och användning, dvs. om det är en fritidsbåt eller en båt för näringsverksamhet. Det bör också ha betydelse om det är en liten båt som bara används på sommaren eller om det är en större båt av stort värde. Båtens miljöpåverkan bör också vara en komponent vid avgiftsbeläggningen. Alla båtar bör kanske inte heller avgiftsbeläggas.

Det båtregister som tidigare fanns bör återinföras. Det skulle öka sjösäkerheten, förhindra kriminalitet och bidra till identifiering av personer som begår brott på sjön. Frågan om båtregister har varit föremål för utredning, och flera tunga remissinstanser är positiva till ett sådant register.

Detta bör ges regeringen till känna.

Särskilt yttrande

Drivmedelsskatt m.m., punkt 1 (S, MP, V)

Fredrik Olovsson (S), Christina Oskarsson (S), Hans Olsson (S), Christina Karlsson (S), Anders Karlsson (S), Helena Leander (MP), Jacob Johnson (V) och Peter Persson (S) anför:

Syntetisk diesel kan tillverkas av såväl biomassa som gaser av fossilt ursprung, som naturgas och s.k. restgaser som facklas bort på raffinaderierna. Syntetisk diesel från biomassa är punktskattebefriad precis som andra biodrivmedel, men syntetisk diesel från naturgas beskattas inte som naturgas utan som råoljebaserad diesel. Det är inte rimligt att skatten blir högre bara för att naturgasen genom kemisk syntes omvandlas till flytande form. Vi anser att frågan om vilken skatt som ska gälla för fossilbaserad syntetisk diesel snarast bör lösas för att inte straffa ut ett drivmedel som trots allt är bättre än traditionell diesel. Den syntetiska dieseln bör, precis som andra bränslen, bedömas utifrån de faktiska utsläpp bränslet ger upphov till.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2010

2010/11:Sk202 av Mats Gerdau (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om möjligheten att handla i taxfreebutiker när man har landat på en svensk flygplats.

2010/11:Sk211 av Karin Nilsson och Ola Johansson (båda C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att pröva frågan om att ändra reglerna för punktbeskattning av syntetiska drivmedel så att det blir mer lönsamt att ta vara på restgaser och därmed minska utsläppen av växthusgaser.

2010/11:Sk245 av Fredrik Malm (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förenklad betalning genom att endast trängselskatt över 100 kr debiteras.

2010/11:Sk248 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning som har till uppgift att analysera förutsättningarna för att differentiera beskattningen av bilismen utifrån regionala skillnader och att lämna förslag till hur det ska gå till.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utredningen bör genomföras och avslutas så att en förändring kan träda i kraft under innevarande mandatperiod.

2010/11:Sk254 av Krister Hammarbergh och Saila Quicklund (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av skattereglerna och om att överväga fler åtgärder för att främja travsporten.

2010/11:Sk255 av Olle Thorell (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör låta se över om skattebefrielsen för fiskarnas fartygsbränslen kan avskaffas eller om det bör finnas ett tak för hur stor skattebefrielsen får vara per företag så att stöd till fiskenäringen inte ges på ett sätt som gynnar de stora bränsleslukande fartygen.

2010/11:Sk256 av Olle Thorell (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att se över trängselskatten för att få bättre koppling mellan skatt, bilstorlek och utsläppsmängder.

2010/11:Sk258 av Lars Beckman och Ann-Britt Åsebol (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sänkt skatt på Europadiesel.

2010/11:Sk270 av Jan R Andersson och Lars Hjälmered (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om alkoholskatten.

2010/11:Sk275 av Solveig Zander (C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att återbetalningsreglerna för energiskatt ändras till att omfatta ridskolor.

2010/11:Sk277 av Helena Leander m.fl. (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över hur de i dag skattebefriade reklamformerna skulle kunna reklambeskattas.

2010/11:Sk283 av Elin Lundgren (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att Sverige ska ta initiativet och driva frågan om sänkta införselkvoter tillsammans med andra medlemsländer inom EU.

2010/11:Sk311 av Hans Rothenberg och Michael Svensson (båda M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om alkoholskatt för små bryggerier.

2010/11:Sk319 av Eliza Roszkowska Öberg (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att stimulera etablering och utveckling av molntjänster i Sverige.

2010/11:Sk322 av Anders W Jonsson och Emil Källström (båda C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att ändra reglerna för punktbeskattning av syntetiska drivmedel.

2010/11:Sk339 av Kurt Kvarnström och Peter Hultqvist (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över det administrativa förfarandet kring flygbränsleskatten.

2010/11:Sk348 av Kew Nordqvist m.fl. (MP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skatten på handelsgödsel ska återinföras.

2010/11:Sk350 av Christer Winbäck m.fl. (FP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en minskning av onödig flygvikt på grund av alkoholtransporter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över de regelverk som hindrar ankomsthandel i samband med flygresor.

2010/11:Sk351 av Anita Brodén (FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av skattereglerna för syntetiska drivmedel.

2010/11:Sk353 av Anita Brodén och Christer Winbäck (båda FP):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i EU föra in folkhälsoaspekten och verka för att införselkvoterna för alkohol sänks till en nivå som kan anses rimlig för privat bruk.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att verka i EU för en gemensam höjning av minimiskatterna på alkohol.

2010/11:Sk373 av Lars-Axel Nordell (KD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen måste återkomma med ett förslag som visar hur syntetiska drivmedel med goda miljövärden kan gynnas vid beskattning.

2010/11:Sk398 av Krister Hammarbergh (M):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skatten på naturgrus bör förändras.

2010/11:Sk432 av Jan-Evert Rådström (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av tilläggsavgiften på trängselskatten.

2010/11:Sk434 av Ulrika Karlsson i Uppsala och Solveig Zander (M, C):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om beskattningen av syntetiska drivmedel.

2010/11:Sk444 av Kent Härstedt (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om alkoholsk.

2010/11:So283 av Jan Lindholm m.fl. (MP):

17. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att framöver höja skatterna på tobak och snus.

2010/11:So344 av Kent Härstedt (S):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om alkoholsk.

2010/11:So512 av Tommy Waidelich (S):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda alkoholskattenivåernas påverkan på organiserad brottslighet, smuggling och konsumtionsmönster innan skattehöjningar genomförs.

2010/11:So545 av Jan Lindholm m.fl. (MP):

4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om införselregler för alkohol.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om motiv för en införselbegränsning.

2010/11:T409 av Penilla Gunther (KD):

7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att beskatta transporter och fordon utifrån de faktiska utsläppen.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om vikten av fortsatt skattebefrielse för biodrivmedel även efter 2013.

2010/11:T496 av Ann-Christin Ahlberg (S):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa en avgift som finansierar samhällets utgifter för båtlivet.

2010/11:T505 av Lars-Axel Nordell (KD):

14. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av energiskattenivåerna för molntjänster och liknande verksamheter.

2010/11:MJ356 av Helena Leander m.fl. (MP):

35. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda hur animaliska livsmedels miljöpåverkan kan beskattas.

2010/11:MJ446 av Tina Ehn m.fl. (MP):

6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen i samband med EU:s fiskeförhandlingar bör driva kravet att subventionen för fisket i form av undantag från bränsleskatt bör avskaffas inom hela EU.

2010/11:MJ449 av Peter Eriksson m.fl. (MP):

23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att skatten på kadmiumhalten i konstgödsel bör återinföras.
24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda om skatten på bekämpningsmedel kan differentieras utifrån medlens farlighet för miljö och hälsa.

2010/11:N398 av Stina Bergström m.fl. (MP):

5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om höjd koldioxidskatt på fossila bränslen.
7. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att avfallsförbränningskatten bör återinföras och förbättras.
8. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att handelsgödselskatten bör återinföras.